

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το ΚΚΕ ιδρύθηκε το 1918, ως ώριμος καρπός της ανάπτυξης του εργατικού κινήματος στη χώρα μας, κάτω και από την επίδραση της Μεγάλης Οχτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης του 1917 στη Ρωσία. Είναι το συνειδητό, οργανωμένο, πρωτοπόρο τμήμα της εργατικής τάξης που έχει στρατηγικό στόχο την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

Η πολύχρονη θετική και αρνητική πείρα του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος και του ΚΚΕ επιβεβαιώνει ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί να εκπληρώσει την ιστορική της αποστολή, αν δεν έχει το δικό της γερό, καλά οργανωμένο και θεωρητικά εξοπλισμένο κόμμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Το ΚΚΕ καθοδηγείται από την επαναστατική κοσμοθεωρία του μαρξισμού - λενινισμού. Παρακολουθώντας συστηματικά τα νέα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα, επιχειρεί τη διαλεκτική - υλιστική ερμηνεία των εξελίξεων, τη γενίκευση της πείρας του εργατικού και λαϊκού κινήματος με θεμέλιο την κομμουνιστική ιδεολογία και κριτήριο την ανάγκη απελευθέρωσης της εργατικής τάξης από την εκμετάλλευση. Αντιπάλεψε τις αντιδραστικές θεωρίες, όπως της «ψωροκώσταινας», της «κατωτερότητας της γυναίκας», τις ρατσιστικές θεωρίες, τον εθνικισμό - κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου, το σκοταδισμό και τη μισαλλοδοξία. Αγωνίζεται για μια βαθιά ανθρωπιστική, επιστημονικά θεμελιωμένη λαϊκή Παιδεία. Με την ιδεολογία και τους αγώνες του ενέπνευσε τους ριζοσπάστες διανοούμενους και καλλιτέχνες, αναδείχθηκε συνεπής και σταθερός υπερασπιστής του ελληνικού λαϊκού πολιτισμού.

Από την ίδρυσή του, το ΚΚΕ είναι πιστό στην αρχή του προλεταριακού διεθνισμού. Υπερασπίστηκε τη σοσιαλιστική οικοδόμηση στην ΕΣΣΔ, στις άλλες χώρες της Ευρώπης, της Ασίας, στην Κούβα. Συμμετείχε στην Κομμουνιστική Διεθνή, εκδήλωσε την αλληλεγγύη του στους αγώνες της παγκόσμιας εργατικής τάξης, στους λαούς που αγωνίζονταν για την εθνική τους

PROGRAMM DER KOMMUNISTISCHEN PARTEI GRIECHENLANDS

VORWORT

Die KKE wurde 1918 als ausgereiftes Ergebnis der Entwicklung der Arbeiterbewegung in unserem Land, auch unter dem Einfluss der Großen Sozialistischen Oktoberrevolution 1917 in Russland gegründet. Die KKE ist der bewusste und organisierte Teil der Arbeiterklasse; sie ist ihre Vorhut. Ihr strategisches Ziel ist der Sturz des Kapitalismus und der Aufbau des Sozialismus-Kommunismus.

Die langjährigen positiven und negativen Erfahrungen der internationalen kommunistischen Bewegung und der KKE bestätigen, dass die Arbeiterklasse ihre historische Mission nicht erfüllen kann, wenn sie nicht ihre eigene starke, gut organisierte und theoretisch ausgerüstete Partei, die Kommunistische Partei, verfügt.

Die KKE wird von der revolutionären Weltanschauung des Marxismus-Leninismus geleitet. In dem sie systematisch die neuen Errungenschaften der Wissenschaft und Technik verfolgt, versucht sie die Entwicklungen dialektisch-materialistisch zu erklären und die Erfahrungen der Arbeiter- und Volksbewegung auf der Grundlage der kommunistischen Ideologie zu verallgemeinern. Das Kriterium dafür ist die Notwendigkeit der Befreiung der Arbeiterklasse von der Ausbeutung. Die KKE bekämpfte reaktionäre Theorien, wie die vom „Armenhaus Griechenland“, von der „untergeordneten Stellung der Frau“, rassistische Theorien, den Nationalismus und den Kosmopolitismus des Kapitals, den Obskurantismus und die Intoleranz. Sie kämpft für eine tief humanistische und auf den Erkenntnissen der Wissenschaft begründete Volksbildung. Mit ihrer Ideologie und ihren Kämpfen inspirierte sie die radikalen Intellektuellen und Künstler und war eine konsequente und stabile Stütze der griechischen Volkskultur.

Seit ihrer Gründung ist die KKE dem Prinzip des proletarischen Internationalismus treu. Sie verteidigte den sozialistischen Aufbau in der UdSSR, in den anderen Ländern Europas und Asiens, in Kuba. Sie beteiligte sich an der Kommunistischen Internationale und brachte ihre Solidarität mit den Kämpfen der internationalen Arbeiterklasse und den Völkern zum Ausdruck,

απελευθέρωση, για το σοσιαλισμό. Σε κρίσιμες και δύσκολες φάσεις του αγώνα του, δέχτηκε τη διεθνιστική αλληλεγγύη και συμπαράσταση του διεθνούς κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος. Παλεύει για την ανασυγκρότηση του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, ύστερα από την υποχώρηση και την κρίση που υπέστη και υποφέρει έως σήμερα, ιδιαίτερα μετά τη νίκη της αντεπανάστασης το 1989 - 1991.

Το ΚΚΕ, από την ίδρυσή του, στάθηκε στο πλευρό της νεολαίας της χώρας μας. Έδειξε φροντίδα για τα προβλήματα και το μέλλον της. Εξακολουθεί να προσβλέπει με εμπιστοσύνη στο πρόσωπο της νέας γενιάς, στις δυνατότητές της να συμβάλει στην οικοδόμηση του σοσιαλιστικού μέλλοντος.

Η όλη ιστορική διαδρομή του ΚΚΕ καταξιώνει την αναγκαιότητα ύπαρξής του στην ελληνική κοινωνία. Το ΚΚΕ δεν έχασε την ιστορική του συνέχεια. Αντιπάλεψε τον ομπορτουισμό και το λικβινταρισμό στις γραμμές του και κατόρθωσε να βγάλει συμπεράσματα από την 95χρονη δράση του. Κατόρθωσε, μέσα σε δύσκολες συνθήκες, να διατηρήσει τον επαναστατικό του χαρακτήρα, ενώ ποτέ δε δίστασε να αναγνωρίσει λάθη, παρεκκλίσεις, να κάνει ανοιχτή αυτοκριτική μπροστά στο λαό.

Το ΚΚΕ, στην 95χρονη πορεία του, επέδειξε σταθερή προσήλωση σε θεμελιώδεις αρχές για ένα επαναστατικό εργατικό Κομμουνιστικό Κόμμα: Στην αναγνώριση του ηγετικού ρόλου της εργατικής τάξης στην κοινωνική εξέλιξη και στη μαρξιστική - λενινιστική ιδεολογία ως επαναστατική θεωρία για την επαναστατική πολιτική δράση. Δεν αποκήρυξε ποτέ την ταξική πάλη, τη σοσιαλιστική επανάσταση, τη δικτατορία του προλεταριάτου.

Το ΚΚΕ άντεξε στη δίνη της νίκης της αντεπανάστασης στη Σοβιετική Ένωση και στα κράτη της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην Ευρώπη και στην Ασία. Αυτή η αντοχή δεν είναι τυχαία. Σφυρηλατήθηκε μέσω ιστορικών δεσμών αίματος με την εργατική τάξη και τη φτωχή αγροτιά από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του.

Από το 1918, το ΚΚΕ έδωσε πολιτικό περιεχόμενο στους εργατικούς αγώνες ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, με τίμημα πολλούς νεκρούς, βασανισθέντες και

die für ihre nationale Befreiung, für den Sozialismus kämpften. Die KKE selbst empfing in kritischen und schwierigen Phasen ihres Kampfes die internationalistische Solidarität und Unterstützung der internationalen kommunistischen und Arbeiterbewegung. Sie kämpft für den Wiederaufbau der internationalen kommunistischen Bewegung nach dem Rückschritt und der Krise, unter denen sie bis heute, besonders nach dem Sieg der Konterrevolution 1989-1991, leidet.

Seit ihrer Gründung stand die KKE an der Seite der Jugend unseres Landes. Sie befasste sich fürsorglich mit ihren Problemen und ihrer Zukunft. Sie sieht weiterhin dem Potential der jungen Generation vertrauensvoll entgegen, zum Aufbau der sozialistischen Zukunft beizutragen.

Die gesamte historische Entwicklung der KKE bestätigt die Notwendigkeit ihrer Existenz in der griechischen Gesellschaft. Die KKE hat ihre historische Kontinuität nie verloren. Sie kämpfte gegen den Opportunismus, das Liquidatorentum, sie konnte Schlussfolgerungen aus ihrer 95-jährigen Arbeit ziehen. Sie schaffte es, ihren revolutionären Charakter unter schwierigen Bedingungen beizubehalten und zögerte nicht, Fehler und Abweichungen einzuräumen und offene Selbstkritik vor dem Volk auszuüben.

Auf ihrem 95-jährigen Weg blieb die KKE grundlegenden Prinzipien einer revolutionären kommunistischen Partei treu: der Anerkennung der führenden Rolle der Arbeiterklasse bei der gesellschaftlichen Entwicklung und der marxistisch-leninistischen Ideologie als die revolutionäre Theorie für das revolutionäre politische Handeln. Sie schwor niemals dem Klassenkampf, der sozialistischen Revolution und der Diktatur des Proletariats ab.

Die KKE hielt in den Wirren des Sieges der Konterrevolution in der Sowjetunion und den Ländern des sozialistischen Aufbaus in Europa und Asien stand. Dieses Durchhaltevermögen kam nicht von ungefähr. Es wurde durch die enge historische Verbundenheit der Partei mit der Arbeiterklasse und den armen Bauern schon seit dem ersten Moment nach ihrer Gründung gestärkt.

Seit 1918 verlieh die KKE den Arbeiterkämpfen gegen die kapitalistische Ausbeutung politischen Inhalt. Der Preis dafür waren viele Tote,

διωκόμενους. Στις πρώτες δεκαετίες της ύπαρξής του, αντιμετώπισε την κρατική καταστολή απ' όλες τις μορφές της αστικής εξουσίας (κοινοβουλευτικές, δικτατορικές) με επιμονή στην οργάνωση της εργατικής τάξης, με θετικά αποτελέσματα για το λαϊκό κίνημα. Έδειξε αντοχή στις ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες παρανομίας σε διάφορες περιόδους. Πρωτοστάτησε στον ένοπλο αγώνα ενάντια στην τριπλή κατοχή με την Αντίσταση του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ. Δύο φορές, το Δεκέμβρη του 1944 και στην τρίχρονη πάλη (1946 - 1949) του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ), το εργατικό κίνημα με επικεφαλής το ΚΚΕ και το σύμμαχο αγροτικό κίνημα συγκρούστηκαν ένοπλα με την αστική εξουσία, την οποία στήριζαν με άμεση στρατιωτική ιμπεριαλιστική επέμβαση η Μ. Βρετανία αρχικά και οι ΗΠΑ στη συνέχεια.

Στην 95χρονη πορεία του, αντιπάλεψε την αντίληψη συνεργασίας εκμεταλλευτών και εκμεταλλευομένων, την υποταγή στους εκμεταλλευτές, υπερασπίστηκε τις εργατικές και λαϊκές κατακτήσεις.

Οι βαθιές ιστορικές ρίζες του ΚΚΕ στην εργατική τάξη και στο λαό και η σταθερή προσήλωση στις θεμελιώδεις αρχές του μαρξισμού - λενινισμού εξηγούν γιατί σε προηγούμενες κρίσεις - και ιδιαίτερα του 1968 και του 1991 - κατόρθωσε να εξασφαλίσει τη συνέχειά του, παρά την αποχώρηση μεγάλου μέρους των δυνάμεών του.

Το ΚΚΕ ανασυγκροτήθηκε οργανωτικά, ιδεολογικά, προγραμματικά σε όλη τη νέα περίοδο της Ιστορίας του, στηριγμένο στα πέντε Συνέδρια που μεσολάβησαν από την κρίση του 1991. Προϊόν αυτής της πορείας είναι το παρόν Πρόγραμμα που ψήφισε το 19ο Συνέδριο, το οποίο αναπτύσσει τη συνολική στρατηγική του ΚΚΕ για το σοσιαλισμό και τα βασικά καθήκοντα της ταξικής πάλης.

Gefolterte und Verfolgte. In den ersten Jahrzehnten ihres Wirkens war die Partei mit der staatlichen Repression aller Formen der bürgerlichen Herrschaft (parlamentarische, diktatorische) konfrontiert. Sie beharrte auf die Organisierung der Arbeiterkämpfe, was positiv für die Volksbewegung auswirkte. Sie zeigte Standhaftigkeit unter den besonders harten Bedingungen der Illegalität während verschiedener Perioden. Sie war der Vorreiter beim bewaffneten Kampf gegen die dreifache Besatzung im Widerstand von EAM-ELAS. Zweimal, im Dezember 1944 und beim dreijährigen Kampf (1946-1949) der Demokratischen Armee Griechenlands (DSE) hat die Arbeiterbewegung mit der KKE an der Spitze und der verbündeten Bauernbewegung gegen die bürgerliche Herrschaft militärisch gekämpft, die durch die direkte imperialistische Intervention Großbritanniens und später der USA unterstützt wurde.

In seiner 95-jährigen Geschichte bekämpfte die KKE Auffassungen, die eine Zusammenarbeit zwischen Ausbeutern und Ausgebeuteten vertraten. Sie bekämpfte die Unterwerfung unter die Ausbeuter und verteidigte die Errungenschaften der Arbeiter und des Volkes.

Die tiefen historischen Wurzeln der KKE bei der Arbeiterklasse und dem Volk sowie das konsequente Bekenntnis zu den Grundprinzipien des Marxismus-Leninismus sind eine Erklärung, warum sie es schaffte, während vergangener Krisen, besonders von 1968 und 1991 ihre Kontinuität abzusichern, obwohl ein großer Teil ihrer Mitglieder ausgetreten war.

Die KKE wurde organisatorisch, ideologisch und programmatisch in der gesamten neuen Periode ihrer Geschichte wiederaufgebaut, auf der Grundlage der Ausarbeitungen der fünf, seit der Krise von 1991 zwischenzeitlich stattgefundenen, Parteitage. Ergebnis dieses Weges ist das vom 19. Parteitag verabschiedete Programm, das die Gesamtstrategie der KKE über den Sozialismus und die Hauptaufgaben im Klassenkampf erläutert.

Ο σύγχρονος κόσμος και η θέση της Ελλάδας στο ιμπεριαλιστικό σύστημα

Οι αντεπαναστατικές ανατροπές των τελευταίων 30 χρόνων δεν αλλάζουν το χαρακτήρα της εποχής μας. Η σημερινή περίοδος, μεγάλης υποχώρησης του διεθνούς εργατικού κινήματος, είναι ιστορικά προσωρινή. Ζούμε στην εποχή της αναγκαιότητας για το πέρασμα από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό, αφού είναι ώριμες οι υλικές προϋποθέσεις για τη σοσιαλιστική οργάνωση της παραγωγής και της κοινωνίας. Απορρέει από την ωρίμανση του κοινωνικού χαρακτήρα της εργασίας και την όξυνση της αντίθεσής του με την καπιταλιστική ιδιοκτησία. Αυτή η αντίφαση έχει φέρει τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής σε πλήρη αντίθεση με τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες. Η ωρίμανση των υλικών προϋποθέσεων δεν καθορίζεται από το συσχετισμό δυνάμεων.

Το ιστορικό πιασμάρισμα στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης συνοδεύεται από μαζική είσοδο φτηνής εργατικής δύναμης στη διεθνή καπιταλιστική αγορά (από Ασία, Αφρική, Λατινική Αμερική, Αν. Ευρώπη κ.λπ.), απαξίωση της εργατικής δύναμης στις πιο αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές οικονομίες (χώρες ΟΟΣΑ), καθώς και από την εκδήλωση σε αυτές και γενικευμένης απόλυτης εξαθλίωσης της εργατικής τάξης, την ένταση της επίθεσης του κεφαλαίου σε διεθνή κλίμακα.

Με τη βαθιά κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου του 2008 - 2009, που σε αρκετές καπιταλιστικές οικονομίες ουσιαστικά δεν ξεπεράστηκε, έγινε πιο φανερή η τάση σημαντικών αλλαγών στο συσχετισμό μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών, υπό την επίδραση του νόμου της ανισόμετρης καπιταλιστικής ανάπτυξης. Αυτή η τάση αφορά και τις ανώτερες βαθμίδες της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας.

Οι ΗΠΑ παραμένουν η πρώτη οικονομική δύναμη, αλλά με σημαντική μείωση του μεριδίου τους στο Παγκόσμιο Ακαθάριστο Προϊόν. Μέχρι το 2008, η Ευρωζώνη συνολικά διατηρούσε τη δεύτερη θέση στη διεθνή καπιταλιστική αγορά, θέση που έχασε μετά την κρίση. Ηδη η Κίνα έχει αναδειχθεί σε δεύτερη οικονομική δύναμη, έχει ισχυροποιηθεί η συμμαχία BRICS (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα, Νότια Αφρική) στις διεθνείς καπιταλιστικές ενώσεις, όπως το ΔΝΤ, το G-20. Η

Die aktuelle Weltlage und die Stellung Griechenlands im imperialistischen System

Die konterrevolutionären Umstürze der letzten 30 Jahre verändern den Charakter unserer Epoche nicht. Die heutige Periode des großen Rückschritts der internationalen Arbeiterbewegung ist, historisch gesehen, vorübergehend. Wir leben in der Zeit der Notwendigkeit für den Übergang vom Kapitalismus zum Sozialismus, weil die materiellen Bedingungen für die sozialistische Organisation der Produktion und der Gesellschaft reif sind. Das ergibt sich aus dem Heranreifen des gesellschaftlichen Charakters der Arbeit und der Verschärfung seines Widerspruchs mit dem kapitalistischen Eigentum. Dieser Widerspruch brachte die kapitalistische Produktionsweise zum völligen Gegensatz zu den zeitgemäßen gesellschaftlichen Bedürfnissen. Das Heranreifen der materiellen Voraussetzungen bedingt sich nicht aus dem bestehenden Kräfteverhältnis.

Der historische Rückschritt in der Entwicklung des Klassenkampfes wird begleitet vom Masseneintritt billiger Arbeitskraft (aus Asien, Afrika, Lateinamerika, Osteuropa usw.) in die internationalen kapitalistischen Märkte, von der Abwertung der Arbeitskraft in den entwickelten kapitalistischen Ökonomien (OECD-Länder), dem Auftreten allgemeiner und absoluter Verelendung der Arbeiterklasse, sowie der Intensivierung des Angriffs des Kapitals im internationalen Maßstab.

In der tiefen Krise der Überakkumulation des Kapitals 2008-2009, die in vielen kapitalistischen Ländern noch nicht überwunden ist, wurde die Tendenz wichtiger Veränderungen beim Verhältnis zwischen den kapitalistischen Ländern unter der Auswirkung des Gesetzes der ungleichmäßigen kapitalistischen Entwicklung deutlicher.

Die USA bleiben die erste Wirtschaftsmacht, allerdings mit deutlicher Minderung ihres Anteils am Weltbruttoprodukt. Bis 2008 befand sich die Eurozone an zweiter Stelle auf dem internationalen kapitalistischen Markt; diese Position hat sie nach der Krise verloren. China hat sich zur zweiten Wirtschaftsmacht entwickelt, die BRICS-Allianz (Brasilien, Russland, Indien, China, Südafrika) hat unter den kapitalistischen Vereinigungen, wie IWF und G-20, an Stärke gewonnen. Die Veränderung im Kräfteverhältnis zwischen den kapitalistischen Staaten zieht auch

<p>αλλαγή στο συσχετισμό μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών επιφέρει αλλαγές και στις μεταξύ τους συμμαχίες, αφού οξύνονται οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις για τον έλεγχο και το ξαναμοίρασμα εδαφών και αγορών, ζωνών οικονομικής επιρροής, κυρίως ενεργειακών και πλουτοπαραγωγικών πηγών, δρόμων μεταφοράς εμπορευμάτων.</p> <p>Οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, που οδήγησαν στο παρελθόν σε δεκάδες τοπικούς, περιφερειακούς και σε δύο παγκόσμιους πολέμους, συνεχίζουν να οδηγούν σε σκληρές συγκρούσεις, οικονομικές, πολιτικές και στρατιωτικές, ανεξάρτητα από τη σύνθεση ή ανασύνθεση, τις αλλαγές στη δομή και στο πλαίσιο στόχων διεθνικών ιμπεριαλιστικών ενώσεων, τη λεγόμενη νέα «αρχιτεκτονική» τους. Άλλωστε, «ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα», ιδιαίτερα σε συνθήκες βαθιάς κρίσης υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου και σημαντικών αλλαγών στο συσχετισμό των δυνάμεων του διεθνούς ιμπεριαλιστικού συστήματος, όπου το ξαναμοίρασμα των αγορών σπανίως γίνεται αναίμακτα.</p> <p>Η περιοδική εκδήλωση των κρίσεων υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου θέτει σε δοκιμασία τη συνοχή της Ευρωζώνης, ως νομισματικής ένωσης οικονομιών κρατών - μελών με βαθιές ανισομετρίες στην ανάπτυξη και διάρθρωση της βιομηχανικής παραγωγής, στην παραγωγικότητα και τη θέση τους στην ευρωενωσιακή και στη διεθνή αγορά.</p> <p>Η τάση ενδυνάμωσης της αλληλεξάρτησης των οικονομιών των κρατών στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα δεν οδηγεί σε υποχώρηση του ρόλου του αστικού κράτους, όπως ισχυρίζονται οι διάφορες θεωρητικές παραλλαγές της «παγκοσμιοποίησης».</p> <p>Σε κάθε περίπτωση, το μέλλον της ΕΕ και της Ευρωζώνης δεν καθορίζεται μόνο από τα ιμπεριαλιστικά σχέδια, γιατί οι αντιθέσεις έχουν τη δική τους δυναμική. Οποιαδήποτε επιλογή της αστικής διαχείρισης θα έρχεται σε σύγκρουση με τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα σε όλα τα κράτη - μέλη της Ευρωζώνης.</p> <p>Η κρίση ανέδειξε ακόμα πιο έντονα τα ιστορικά όρια του καπιταλιστικού συστήματος. Οξύνονται</p>	<p>Veränderungen unter den Bündnissen nach sich, weil sich die innerimperialistischen Gegensätze bei der Kontrolle und Neuverteilung von Gebieten und Märkten, Wirtschaftseinflusszonen besonders Energiequellen und Naturressourcen, sowie Warentransportwegen, verschärfen.</p> <p>Die innerimperialistischen Gegensätze, die in der Vergangenheit zu Dutzenden lokalen und regionalen, sowie zu zwei Weltkriegen geführt haben, führen weiterhin zu schweren wirtschaftlichen, politischen und militärischen Auseinandersetzungen. Dieser Prozess läuft unabhängig von der Zusammensetzung, der Neuordnung und den Veränderungen beim Aufbau und den Zielstellungen der internationalen imperialistischen Vereinigungen, der so genannten „neuen Architektur“. Das Motto „Der Krieg ist die Fortsetzung der Politik mit anderen Mitteln“ gilt nach wie vor, besonders unter den Bedingungen einer tiefen Krise der Überakkumulation des Kapitals und wichtiger Veränderungen des Kräfteverhältnisses im internationalen imperialistischen System, bei denen die Wiederaufteilung der Märkte selten ohne Blutvergießen von statten geht.</p> <p>Der periodische Ausbruch der Überakkumulationskrisen belastet den Zusammenhalt der Eurozone, als einer Währungsunion von Ökonomien von Mitgliedsstaaten mit tiefen Ungleichmäßigkeiten bei der Entwicklung und der Struktur der industriellen Produktion, der Produktivität und der Stellung auf dem EU- und dem internationalen Markt.</p> <p>Die Tendenz der Verstärkung der Verflechtung der Wirtschaft der Staaten im internationalen imperialistischen System führt nicht zu einem Rückgang der Rolle des bürgerlichen Staates, wie die verschiedenen theoretischen Varianten der „Globalisierung“ behaupten.</p> <p>Auf jeden Fall wird die Zukunft der EU und der Eurozone nicht allein durch die imperialistischen Planungen bestimmt, weil die Gegensätze ihre eigene Dynamik enthalten. Jegliche Option der bürgerlichen Verwaltung wird in Konflikt mit den Interessen der Arbeiterklasse und der Volksschichten in allen Mitgliedsländern der Eurozone geraten.</p> <p>Die Krise machte die historischen Grenzen des kapitalistischen Systems noch deutlicher. Die</p>
--	--

οι αντιφάσεις και οι δυσκολίες της αστικής πολιτικής διαχείρισης της κρίσης και γενικότερα της δυσκολίας για πέρασμα σε νέο κύκλο διευρυμένης αναπαραγωγής του κοινωνικού κεφαλαίου.

Ο καπιταλισμός στην Ελλάδα βρίσκεται στο ιμπεριαλιστικό στάδιο ανάπτυξής του, σε ενδιάμεση θέση στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα, με ισχυρές ανισότητες εξαρτήσεις από τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ στις αρχές της δεκαετίας του 1980 επιτάχυνε την προσαρμογή της στη δυτικοευρωπαϊκή αγορά, διαδικασία που συνεχίστηκε με την ένταξή της στην ΕΕ το 1991 και στην Ευρωζώνη το 2001. Με τη συμμετοχή στις αναδιαρθρώσεις της ΕΕ και του ΝΑΤΟ και άλλων ιμπεριαλιστικών διακρατικών συμμαχιών, το ελληνικό καπιταλιστικό κράτος εντάχθηκε πιο οργανικά στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Αρχικά, η αστική τάξη της Ελλάδας επωφελήθηκε από την αντεπαναστατική ανατροπή στις γειτονικές βαλκανικές χώρες και από την ένταξη στην ΕΕ, πέτυχε σημαντική συσσώρευση και εξαγωγή κεφαλαίων σε άμεσες επενδύσεις που συνέβαλαν στην ισχυροποίηση ελληνικών επιχειρήσεων και μονοπωλιακών ομίλων.

Οι εξαγωγές κεφαλαίων επεκτάθηκαν και σε Τουρκία, Αίγυπτο, Ουκρανία, Κίνα, αλλά και Βρετανία, ΗΠΑ και σε άλλες χώρες. Συμμετείχε ενεργά σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους, όπως ενάντια στη Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Λιβυή κ.α.

Τη δεκαετία που προηγήθηκε από την εκδήλωση της εξελισσόμενης κρίσης, η ελληνική οικονομία διατήρησε σημαντικά υψηλότερο ετήσιο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ από τον αντίστοιχο της ΕΕ και της Ευρωζώνης, χωρίς να αλλάξει ουσιαστικά η θέση της σε αυτήν. Όμως αναβάθμισε τη θέση της στα Βαλκάνια.

Μετά την εκδήλωση της κρίσης, επιδεινώθηκε η θέση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας στο πλαίσιο της Ευρωζώνης, της ΕΕ και γενικότερα

Widersprüche und Schwierigkeiten der bürgerlichen politischen Verwaltung, und allgemein die Schwierigkeiten beim Übergang zu einem neuen Zyklus der erweiterten Reproduktion des gesellschaftlichen Kapitals, verschärfen sich.

Der Kapitalismus in Griechenland befindet sich im imperialistischen Stadium seiner Entwicklung, in einer Zwischenstellung innerhalb des internationalen imperialistischen Systems, mit starken ungleichmäßigen Abhängigkeiten von den USA und der EU.

Der Beitritt Griechenlands in die EWG Anfang der 80er Jahre beschleunigte die Anpassung des Landes an den westeuropäischen Markt. Dieser Prozess setzte sich durch den Beitritt in die EU 1991 und in die Eurozone 2001 fort. Durch seine Teilnahme an den Umstrukturierungen der EU und der NATO sowie der anderen imperialistischen zwischenstaatlichen Bündnisse hat sich der griechische kapitalistische Staat enger in das internationale imperialistische System integriert.

Anfangs hatte die Bourgeoisie Griechenlands aus dem konterrevolutionären Umsturz in den Nachbarstaaten im Balkan und dem Beitritt in die EU Vorteile gezogen. Sie verzeichnete signifikante Kapitalakkumulation und -exporte in Form direkter Investitionen, die zur Stärkung griechischer Unternehmen und Monopolgruppen beigetragen haben.

Die Kapitalexperte weiteten sich auch in die Türkei, nach Ägypten, in die Ukraine, nach China, Großbritannien, in die USA und andere Länder. Griechenland beteiligte sich aktiv an den imperialistischen Interventionen und Kriegen, wie z.B. in Jugoslawien, Irak, Afghanistan, Libyen und anderswo.

In der Dekade vor dem Ausbruch der laufenden Krise behielt die griechische Wirtschaft eine bedeutend höhere jährliche Wachstumsrate des BIP im Vergleich zur EU und der Eurozone, ohne dass sich ihre Position darin wesentlich geändert hätte. Ihre Position innerhalb des Balkans ist jedoch aufgewertet worden.

Nach dem Ausbruch der Krise verschlechterte sich die Position der griechischen kapitalistischen Wirtschaft im Rahmen der Eurozone, der EU sowie der internationalen imperialistischen Pyramide im Allgemeinen. Diese Tatsache ändert

της διεθνούς ιμπεριαλιστικής πυραμίδας, γεγονός που δεν αναιρεί ότι η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ - ΕΕ εξυπηρέτησε τα πιο δυναμικά τμήματα του εγχώριου μονοπωλιακού κεφαλαίου και συνέβαλε στη θωράκιση της πολιτικής του εξουσίας.

Η συμμετοχή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, οι οικονομικοπολιτικές και πολιτικοστρατιωτικές εξαρτήσεις από την ΕΕ και τις ΗΠΑ περιορίζουν τα περιθώρια αυτοτελών ελιγμών της αστικής τάξης της Ελλάδας, καθώς όλες οι συμμαχικές σχέσεις του κεφαλαίου διέπτονται από τον ανταγωνισμό, την ανισομετρία και συνεπώς την πλεονεκτική θέση του ισχυρότερου, διαμορφώνονται ως σχέσεις ανισότιμης αλληλεξάρτησης.

Οι ενδοαστικές αντιθέσεις μέχρι τώρα δεν αναιρούν τη στρατηγική επιλογή ένταξης στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, αν και εξελίσσεται αντιφατικά η συμπόρευση μέσα στην Ευρωζώνη, ενώ ταυτόχρονα ενισχύεται και η τάση ενδυνάμωσης των σχέσεων με άλλα κέντρα (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα).

Μεγαλώνουν οι κίνδυνοι στην ευρύτερη περιοχή, από τα Βαλκάνια έως τη Μέση Ανατολή, για γενικευμένο ιμπεριαλιστικό πόλεμο και εμπλοκή της Ελλάδας.

Η πάλη, για την υπεράσπιση των συνόρων, των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας, από τη σκοπιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, είναι αναπόσπαστη από την πάλη για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου. Δεν έχει καμία σχέση με την υπεράσπιση των σχεδίων του ενός ή άλλου ιμπεριαλιστικού πόλου, της κερδοφορίας του ενός ή του άλλου μονοπωλιακού ομίλου.

Η υλική βάση της αναγκαιότητας του σοσιαλισμού στην Ελλάδα

Ο ελληνικός λαός θα απαλλαγεί από τα δεσμά της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και των ιμπεριαλιστικών ενώσεων, όταν η εργατική τάξη με τους συμμάχους της πραγματοποιήσει τη σοσιαλιστική επανάσταση και προχωρήσει στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

aber nichts an der Feststellung, dass der Beitritt Griechenlands in die EWG-EU den dynamischeren Teilen des inländischen monopolistischen Kapitals diene, und zur Absicherung seiner politischen Herrschaft beitrug.

Die Teilnahme Griechenlands in der NATO, die wirtschaftspolitischen und politisch-militärischen Abhängigkeiten von der EU und den USA begrenzen den Spielraum der Bourgeoisie Griechenlands für eigenständiges Manövrieren. Denn alle bündnispolitischen Beziehungen des Kapitals werden von der Konkurrenz, der Ungleichmäßigkeit und folglich der Vormachtstellung des Stärkeren geprägt. Sie gestalten sich als ungleiche Wechselbeziehungen.

Die innerbürgerlichen Gegensätze heben bis jetzt die strategische Option der Integration in die NATO und in die EU nicht auf, obwohl die Tendenz des gemeinsamen Schrittes innerhalb der Eurozone sich widersprüchlich entwickelt, während gleichzeitig die Tendenz der Intensivierung der Beziehungen zu anderen Zentren (USA, Russland, China) verstärkt wird.

Die Gefahren für einen allgemeinen imperialistischen Krieg in der erweiterten Region, vom Balkan bis zum Mittleren Osten, unter Beteiligung Griechenlands, wachsen.

Der Kampf um die Verteidigung der Grenzen und der Souveränitätsrechte Griechenlands ist aus der Sicht der Arbeiterklasse und der Volksschichten untrennbar mit dem Kampf für den Sturz der Herrschaft des Kapitals verbunden. Dieser Kampf hat nichts mit der Unterstützung der Pläne des einen oder des anderen imperialistischen Pols oder der Profitabilität des einen oder des anderen Monopols zu tun.

Die materielle Basis der Notwendigkeit des Sozialismus in Griechenland

Das griechische Volk wird sich von den Fesseln der kapitalistischen Ausbeutung und der imperialistischen Vereinigungen befreien, wenn die Arbeiterklasse mit ihren Bündnispartnern die sozialistische Revolution durchführt und zum Aufbau des Sozialismus-Kommunismus voranschreitet.

Ο στρατηγικός στόχος του ΚΚΕ είναι η κατάκτηση της επαναστατικής εργατικής εξουσίας, της δικτατορίας του προλεταριάτου, για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση ως ανώριμη βαθμίδα της κομμουνιστικής κοινωνίας.

Η επαναστατική αλλαγή στην Ελλάδα θα είναι σοσιαλιστική.

Κινητήριες δυνάμεις της σοσιαλιστικής επανάστασης θα είναι η εργατική τάξη ως η ηγετική δύναμη, οι μισοπρολετάριοι, τα καταπιεσμένα λαϊκά στρώματα των αυτοαπασχολούμενων στην πόλη, η φτωχή αγροτιά, που πλήττονται από τα μονοπώλια, γι' αυτό έχουν αντικειμενικό συμφέρον από την κατάργησή τους, την κατάργηση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, από την ανατροπή της εξουσίας της, έχουν συμφέρον από τις νέες σχέσεις παραγωγής.

Στην τελευταία εικοσαετία αναπτύχθηκαν περισσότερο οι ήδη ώριμες υλικές προϋποθέσεις για το σοσιαλισμό στην Ελλάδα. Επεκτάθηκαν και ισχυροποιήθηκαν οι καπιταλιστικές σχέσεις στην αγροτική παραγωγή, στην Παιδεία, στην Υγεία, στον Πολιτισμό, στον Αθλητισμό, στα ΜΜΕ. Έγινε μεγαλύτερη συγκέντρωση μισθωτής εργασίας και κεφαλαίου στη μεταποίηση, στο εμπόριο, στις Κατασκευές, στον Τουρισμό. Με την κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου στις Τηλεπικοινωνίες και σε μονοπωλημένα τμήματα της Ενέργειας και των Μεταφορών αναπτύχθηκαν επιχειρήσεις ιδιωτικού κεφαλαίου.

Η μισθωτή εργασία αυξήθηκε σημαντικά ως ποσοστό στο σύνολο της απασχόλησης, ενώ παρέμεινε σταθερός ο αριθμός των αυτοαπασχολούμενων, καθώς η μείωση σε ένα τμήμα τους συνοδεύτηκε με αύξησή τους στον τομέα των υπηρεσιών.

Η πολύ μεγάλη συρρίκνωση της βιομηχανικής παραγωγής και των κατασκευών, λόγω της παρατεταμένης κρίσης, εκτόξευσε την ανεργία και την απόλυτη εξαθλίωση - ακραία φτώχεια, δημιούργησε πρόβλημα αστέγων. Εκρηκτικές είναι οι διαστάσεις της ανεργίας των νέων και των μακροχρόνια ανέργων.

Das strategische Ziel der KKE ist die Erringung der revolutionären Arbeitermacht, der Diktatur des Proletariats, für den sozialistischen Aufbau als die unreife Stufe der kommunistischen Gesellschaft.

Die revolutionäre Veränderung in Griechenland wird sozialistisch sein.

Treibende Kräfte der sozialistischen Revolution werden die Arbeiterklasse als die führende Kraft, die unter den Monopolen leidenden Halbproletarier, die unterdrückten Volksschichten der Selbständigen in den Städten und die armen Bauern sein. Sie haben ein objektives Interesse an der Abschaffung der Monopole und des kapitalistischen Eigentums, am Sturz ihrer Macht und an den neuen Produktionsverhältnissen.

In den letzten zwanzig Jahren haben sich die bereits ausgereiften materiellen Bedingungen für den Sozialismus in Griechenland weiterentwickelt. Die kapitalistischen Verhältnisse in der landwirtschaftlichen Produktion, im Bildungs- und Gesundheitswesen, der Kultur und dem Sport sowie bei den Massenmedien erweiterten und festigten sich. Es fand eine intensivere Konzentration von Lohnarbeit und Kapital in der verarbeitenden Industrie, dem Handel, der Baubranche und dem Tourismus statt. Durch die Abschaffung des staatlichen Monopols entwickelten sich bei den Telekommunikationen, bei monopolisierten Segmenten des Energiesektors und des Transportwesens Unternehmen des Privatkapitals.

Der Anteil der Lohnarbeit an der Gesamtbeschäftigung ist erheblich gestiegen. Die Zahl der Selbständigen ist stabil geblieben, weil deren Verringerung in diesem Sektor, durch die Zunahme des Dienstleistungssektors ausgeglichen wurde.

Die enorme Schrumpfung der industriellen Produktion und der Baubranche trieb aufgrund der anhaltenden Krise katapultierte die Arbeitslosigkeit und die absolute Verelendung sowie die extreme Armut in die Höhe. Das Problem der Obdachlosigkeit wurde geschaffen. Explosiv sind die Ausmaße der Jugendarbeitslosigkeit und der Langzeitarbeitslosen.

Βεβαίως, η κρίση δεν εκδηλώνεται ισόμετρα σε όλους τους κλάδους της βιομηχανίας. Υπάρχουν κλάδοι και επιχειρήσεις που εμφανίζουν συγκράτηση ή αύξηση κερδών, μικρή μείωση, συγκράτηση ή και αύξηση της παραγωγής που είχαν πριν την εκδήλωση της κρίσης.

Απότομα διευρύνθηκε το χάσμα ανάμεσα στις σύγχρονες εργατικές και λαϊκές ανάγκες και στην ικανοποίησή τους. Ο παρασιτισμός, η σήψη του μονοπωλιακού καπιταλισμού εκδηλώθηκαν σε όλους τους κλάδους της παραγωγής, στο Εμπόριο, στην κυκλοφορία του χρηματικού κεφαλαίου, σε όλες τις δομές οργάνωσης της καπιταλιστικής κοινωνίας, σε όλους τους θεσμούς του συστήματος, πήραν τη μορφή της χρηματιστικής υπερκερδοσκοπίας, της απάτης, της κατάχρησης, της διαφθοράς, των καταστροφών, όπως με τη ρύπανση και μόλυνση στη διατροφική παραγωγική αλυσίδα, στα νερά, στην ατμόσφαιρα, στα δάση, στον αιγιαλό. Επεκτάθηκε η πιο παρασιτική κερδοσκοπία, όπως το εμπόριο ναρκωτικών, η οργανωμένη πορνεία γυναικών και παιδιών κ.ά. Έγινε έκδηλη η διαπλοκή των κέντρων του παράνομου χρηματισμού με βουλευτές και υπουργούς, με όργανα της εξουσίας, η διαπλοκή των κέντρων του οργανωμένου εγκλήματος με τις αρχές δίωξης.

Παράλληλα, οι αλλαγές στη δομή, στο περιεχόμενο και στην έκταση τομέων του αστικού κράτους, που υπηρετούν στρατηγικές ανάγκες αναπαραγωγής του κεφαλαίου, δημιουργούν δυσκολίες στην πολιτική κοινωνικών συμμαχιών της άρχουσας τάξης, όξυνση της βασικής αντίθεσης κεφαλαίου - μισθωτής εργασίας.

Η επιτάχυνση των αναδιαρθρώσεων συρρικνώνει το στρώμα της εργατικής αριστοκρατίας και της κρατικής υπαλληλίας και δυσχεραίνει την προσπάθεια της αστικής πολιτικής για χειραγώγηση του εργατικού κινήματος, για ενσωμάτωση μεγάλων τμημάτων της μισθωτής εργασίας, όπως προηγούμενα.

Απ' όλες τις πτυχές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής προβάλλει οξύμενα η αντίθεση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της εργασίας και την ατομική καπιταλιστική ιδιοποίηση του μεγαλύτερου μέρους των αποτελεσμάτων της,

Die Krise manifestiert sich nicht gleichmäßig auf allen Industriebranchen. Es gibt Branchen und Unternehmen, die ihr Profitniveau erhalten, ausbauen oder geringfügig verringern, sowie die Produktion, die sie vor dem Krisenausbruch hatten, halten oder sogar steigern.

Die Kluft zwischen den zeitgemäßen Bedürfnissen der Arbeiterklasse und der anderen Volksschichten und der Möglichkeit derer Befriedigung wurde abrupt immer größer. Das parasitäre Verhalten und die Fäulnis des Monopolkapitalismus zeigten sich in allen Produktionszweigen, im Handel, bei der Zirkulation des Finanzkapitals, in allen Organisationsstrukturen der kapitalistischen Gesellschaft und in allen Institutionen des Systems; sie nahmen Formen von Finanzspekulation, Betrug, Unterschlagung, Korruption, Zerstörung, wie der Verunreinigungen und der Kontamination in der Nahrungsmittelproduktion, bei den Gewässern, der Luft, den Wäldern und den Küstengebieten. Das extremste parasitäre Profitstreben breitete sich aus in Form vom Drogenhandel, von der organisierten Frauen- und Kinderprostitution u.a. Deutlich wurde die Verflechtung der Zentren der illegalen Bestechung mit Abgeordneten, Ministern, Machtorganen, die Verflechtung des organisierten Verbrechens mit den Strafverfolgungsbehörden.

Die Politik der gesellschaftlichen Bündnisse der Bourgeoisie wird erschwert durch Veränderungen in Aufbau, Inhalt und Umfang von Aufgabengebieten des bürgerlichen Staates, die den strategischen Anforderungen der Reproduktion des Kapitals dienen. Diese Veränderungen führen zu einer Verschärfung des Grundwiderspruchs zwischen Kapital und Lohnarbeit.

Die Beschleunigung der Umstrukturierungen lässt die Schichten der Arbeiteraristokratie und der Staatsbeamten schrumpfen und erschwert die Bemühungen der bürgerlichen Politik, die Arbeiterbewegung zu manipulieren und große Teile der Lohnabhängigen – wie in der Vergangenheit – zu assimilieren.

Von allen Facetten des wirtschaftlichen und gesellschaftlichen Lebens kommt verschärft der Widerspruch zwischen dem gesellschaftlichen Charakter der Arbeit und der privatkapitalistischen Aneignung des größten

λόγω της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής. Προβάλλει επιτακτικά η ανάγκη της κοινωνικής ιδιοκτησίας, του κεντρικού σχεδιασμού με εργατική εξουσία. Από την άποψη των υλικών συνθηκών, ο σοσιαλισμός είναι αναγκαίος και επίκαιρος όσο ποτέ άλλοτε.

Από την ιστορική εποχή του καπιταλισμού, από το επίπεδο ανάπτυξης του καπιταλισμού στην Ελλάδα, την όξυνση της βασικής αντίθεσης και του συνόλου των αντιθέσεων του, προκύπτει ότι στην Ελλάδα υπάρχουν οι υλικές προϋποθέσεις για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση, η οποία μπορεί να διασφαλίσει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών που συνεχώς διευρύνονται.

Η Ελλάδα έχει σήμερα μεγάλες αναξιοποίητες παραγωγικές δυνατότητες που μπορούν να απελευθερωθούν μόνο με την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής από την εργατική εξουσία, με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της παραγωγής. Διαθέτει έμπειρο, πολυάριθμο εργατικό δυναμικό, ακόμα και υψηλής τεχνολογικής και επιστημονικής ειδίκευσης. Διαθέτει σημαντικές εγχώριες ενεργειακές πηγές, αξιόλογο ορυκτό πλούτο, βιομηχανική, βιοτεχνική και αγροτική παραγωγή, μπορεί να καλύψει μεγάλο μέρος των λαϊκών αναγκών, όπως των διατροφικών και ενεργειακών, των μεταφορών, των κατασκευών δημόσιων έργων υποδομής και λαϊκής στέγης. Η αγροτική παραγωγή μπορεί να στηρίξει διάφορους κλάδους της βιομηχανίας.

Τα καθήκοντα του ΚΚΕ για τη σοσιαλιστική επανάσταση

Το ΚΚΕ δρα στην κατεύθυνση της προετοιμασίας του υποκειμενικού παράγοντα για την προοπτική της σοσιαλιστικής επανάστασης, αν και η χρονική περίοδος εκδήλωσής της προσδιορίζεται από αντικειμενικές προϋποθέσεις, την επαναστατική κατάσταση.

Η δράση του ΚΚΕ, σε μη επαναστατική κατάσταση, συμβάλλει αποφασιστικά στην προετοιμασία του υποκειμενικού παράγοντα (Κόμμα, εργατική τάξη, συμμαχίες) για επαναστατικές συνθήκες, για την

Teils ihrer Ergebnisse zum Vorschein. Grund dafür ist das kapitalistische Eigentum an den Produktionsmitteln. Die dringende Notwendigkeit des gesellschaftlichen Eigentums und der Zentralplanung im Rahmen der Arbeitermacht treten in den Vordergrund. Vom Gesichtspunkt der materiellen Bedingungen her, ist der Sozialismus notwendiger und aktueller denn je.

In Griechenland bestehen die materiellen Bedingungen für den sozialistischen Aufbau. Dieser Fakt ergibt sich aus der historischen Epoche des Kapitalismus, dem Niveau der Entwicklung des Kapitalismus in Griechenland, der Verschärfung seines Grundwiderspruchs und der Gesamtheit seiner Gegensätze. Der sozialistische Aufbau kann die Befriedigung der sich ständig erweiternden Bedürfnisse des Volkes gewährleisten.

Griechenland verfügt heute über große ungenutzte Produktionsmöglichkeiten, die nur durch die Vergesellschaftung der Produktionsmittel durch die Arbeitermacht und die wissenschaftliche Zentralplanung der Produktion genutzt werden können. Es verfügt über erfahrene, zahlenmäßig starke Arbeitskräfte, sogar mit hoher technischer und wissenschaftlicher Qualifikation. Das Land besitzt wichtige Energieressourcen, eine Vielfalt von Bodenschätzen, industrielle, handwerkliche und agrarwirtschaftliche Produktion, um einen Großteil der Bedürfnisse des Volkes befriedigen zu können. Solche Bedürfnisse betreffen die Ernährung, die Energieversorgung, die Transporte und den öffentlichen Bau von Infrastruktur und den Wohnungsbau. Die landwirtschaftliche Produktion kann für viele Industriezweige unterstützend wirken.

Die Aufgaben der KKE für die sozialistische Revolution

Die KKE zielt ihr Handeln auf die Vorbereitung des subjektiven Faktors für die Perspektive der sozialistischen Revolution, obwohl der Zeitpunkt ihres Auftretens von objektiven Bedingungen, von der revolutionären Situation bestimmt wird.

Die Aktivität der KKE unter nichtrevolutionären Bedingungen trägt wesentlich zur Vorbereitung des subjektiven Faktors (Partei, Arbeiterklasse, Bündnisse) für revolutionäre Bedingungen bei, ebenso zur Verwirklichung ihrer strategischen

πραγματοποίηση των στρατηγικών καθηκόντων του:

- Τη συσπείρωση της μεγάλης πλειοψηφίας της εργατικής τάξης με το ΚΚΕ, αποφασισμένη για την επανάσταση.
- Τη συμμαχία της εργατικής τάξης με τα καταπιεζόμενα στον καπιταλισμό λαϊκά στρώματα, άλλα να τραβηχτούν περισσότερο ή λιγότερο ενεργά στην επαναστατική πάλη κι άλλα να ουδετεροποιηθούν.
- Τη στήριξη του επαναστατημένου λαού από όσο το δυνατόν ευρύτερες δυνάμεις που αποσπώνται από το στρατό.
- Την εξασφάλιση της συντριπτικής υπεροχής των συσπειρωμένων με το ΚΚΕ επαναστατημένων δυνάμεων έναντι των αντιδραστικών αστικών και ταλαντευόμενων μικροαστικών στην αποφασιστική στιγμή και στα αποφασιστικά σημεία, σημαντικό πολιτικό και ταυτόχρονα οργανωτικό ζήτημα.

Τα παραπάνω καθήκοντα υλοποιούνται μόνο σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης, η υλοποίησή τους εξελίσσεται ταυτόχρονα, αλληλεπιδρούν, με κύριο και καθοριστικό το καθήκον συσπείρωσης της εργατικής πλειοψηφίας με το Κόμμα.

Ειδικότερα για την επαναστατική κατάσταση

Η επαναστατική κατάσταση είναι παράγοντας που διαμορφώνεται αντικειμενικά.

Συμπυκνώνει την αποδυνάμωση της αστικής εξουσίας («οι πάνω να μην μπορούν») και τη ραγδαία άνοδο των αγωνιστικών διαθέσεων και της πάλης των λαϊκών μαζών («οι κάτω») που δε θέλουν να ζήσουν με το συνηθισμένο τρόπο υποταγής τους στην εκμεταλλευτική εξουσία, ωθούμενες και από τη μεγάλη, μη διαχειρίσιμη από την αστική εξουσία, απότομη επιδείνωση του βιοτικού τους επιπέδου.

Σε αυτές τις συνθήκες, γίνεται καθοριστικός ο ρόλος της οργανωτικής και πολιτικής ετοιμότητας της πρωτοπορίας του εργατικού κινήματος, του Κομμουνιστικού Κόμματος, για τη συσπείρωση και τον επαναστατικό προσανατολισμό της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα του βιομηχανικού προλεταριάτου, την προσέλκυση πρωτοπόρων τμημάτων των λαϊκών στρωμάτων.

Aufgaben:

- Zusammenschluss der zur Revolution entschlossenen großen Mehrheit der Arbeiterklasse mit der KKE
- Bündnis der Arbeiterklasse mit den im Kapitalismus unterdrückten Volksschichten, um manche mehr und manche weniger aktiv in den revolutionären Kampf einzugliedern, und damit andere sich neutral verhalten.
- Unterstützung des Volkes, das sich an der Revolution beteiligt, durch möglichst breite Kräfte, die sich von der Armee ablösen.
- Sicherung der Überlegenheit der mit der KKE verbundenen revolutionären Kräfte gegenüber den reaktionären bürgerlichen und den schwankenden kleinbürgerlichen Kräften im entscheidenden Moment und an den entscheidenden Orten. Dies ist eine wichtige politische und gleichzeitig organisatorische Thematik.

Die aufgeführten Aufgaben werden nur unter revolutionären Bedingungen realisiert. Ihre Umsetzung entwickelt sich synchron, sie wirken auf einander ein. Hauptaufgabe dabei ist der Zusammenschluss der Mehrheit der Arbeiterklasse um die Partei.

Zur revolutionären Situation

Die revolutionäre Situation ist ein Faktor, der sich objektiv entwickelt.

Sie beinhaltet die Schwächung der bürgerlichen Macht („die oben können nicht“) und den raschen Anstieg der kämpferischen Stimmung der Volksmassen („die unten“), die nicht mehr unter der ausbeuterischen Macht, unter der bisherigen Unterwerfung, leben wollen. Angetrieben werden sie auch durch die umfassende, nicht durch die bürgerliche Macht zu verwaltende, plötzliche Verschlechterung ihres Lebensstandards.

Unter diesen Bedingungen wird die Rolle der organisatorischen und politischen Bereitschaft einer Vorhut der Arbeiterbewegung, der Kommunistischen Partei, entscheidend, um den Zusammenschluss und die revolutionäre Ausrichtung der Mehrheit der Arbeiterklasse, besonders des Industrieproletariats, sowie die Gewinnung der Vorreiter aus Volksschichten zu erreichen.

Δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν οι παράγοντες που θα οδηγήσουν στην επαναστατική κατάσταση. Το βάθεμα της οικονομικής κρίσης, η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, που φτάνουν έως τις πολεμικές αναμετρήσεις, είναι δυνατό να δημιουργήσουν τέτοιες συνθήκες στην Ελλάδα.

Σε περίπτωση ιμπεριαλιστικής πολεμικής εμπλοκής της Ελλάδας, είτε σε αμυντικό είτε σε επιθετικό πόλεμο, το Κόμμα πρέπει να ηγηθεί της αυτοτελούς οργάνωσης της εργατικής - λαϊκής πάλης με όλες τις μορφές, ώστε να οδηγήσει σε ολοκληρωτική ήττα της αστικής τάξης, εγχώριας και ξένης ως εισβολέα, έμπρακτα να συνδεθεί με την κατάκτηση της εξουσίας. Με την πρωτοβουλία και καθοδήγηση του Κόμματος να συγκροτηθεί εργατικό - λαϊκό μέτωπο με όλες τις μορφές δράσης, με σύνθημα: Ο λαός θα δώσει την ελευθερία και τη διέξοδο από το καπιταλιστικό σύστημα που, όσο κυριαρχεί, φέρνει τον πόλεμο και την «ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο.

Κατά τη διάρκεια της επαναστατικής διαδικασίας, η εργατική τάξη με τους συμμάχους της διαμορφώνει ως φύτρα τα όργανα της εργατικής εξουσίας.

Η δυνατότητα ωρίμανσης της επαναστατικής κατάστασης, διεξαγωγής και νίκης της σοσιαλιστικής επανάστασης, αρχικά σε μια χώρα ή σε μια ομάδα χωρών, προκύπτει από τη λειτουργία του νόμου της ανισόμετρης οικονομικής και πολιτικής ανάπτυξης του καπιταλισμού. Οι προϋποθέσεις, για να τεθεί η σοσιαλιστική επανάσταση στην ημερήσια διάταξη, δεν ωριμάζουν ταυτόχρονα σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ιμπεριαλιστική αλυσίδα θα σπάσει στον πιο αδύνατο κρίκο της.

Η οικονομική κρίση και οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι είναι κοινές απειλές για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα κάθε καπιταλιστικής κοινωνίας. Αυτή είναι η αντικειμενική δυνατότητα, το επαναστατικό κίνημα σε μια χώρα να στηριχτεί και στη δράση του επαναστατικού κινήματος σε άλλη χώρα, ιδιαίτερα στις γειτονικές, στην ευρύτερη περιφέρεια. Ταυτόχρονα, η πορεία της ταξικής πάλης στην κάθε ξεχωριστή χώρα ασκεί

Die Faktoren, die zur revolutionären Situation führen werden, können nicht vorhergesagt werden. Die Vertiefung der Wirtschaftskrise und die Verschärfung der innerimperialistischen Gegensätze, die bis zu kriegerischen Auseinandersetzungen führen können, können solche Bedingungen in Griechenland herbeiführen.

Im Falle einer imperialistischen kriegerischen Verwicklung Griechenlands, gleich ob in einen Verteidigungs- oder auch einen Angriffskrieg, muss die Partei die eigenständige Organisation des Arbeiter- und Volkskampfes mit allen Formen leiten, damit dieser zur vollständigen Niederlage der inländischen und der angreifenden ausländischen Bourgeoisie führt, damit er praktisch mit der Erringung der Macht verbunden wird. Mit der Initiative und der leitenden Rolle der Partei muss dann eine Front der Arbeiterklasse und des Volkes gebildet werden, die sich aller Formen des Kampfes bedient und sich die Losung auf die Fahnen schreibt: „Das Volk erkämpft die Freiheit und den Ausstieg aus dem kapitalistischen System, das, solange es herrscht, den Krieg und den ‘Frieden‘ mit vorgehaltener Pistole bringt“.

Während des revolutionären Prozesses bildet die Arbeiterklasse mit ihren Bündnispartnern die Ansätze der Organe der Arbeitermacht.

Die Möglichkeit des Heranreifens der revolutionären Situation, der Durchführung und des Sieges der sozialistischen Revolution, anfänglich in einem Land oder in einer Gruppe von Ländern, ergibt sich aus dem Eingreifen des Gesetzes der ungleichmäßigen ökonomischen und politischen Entwicklung des Kapitalismus. Die Voraussetzungen, damit die sozialistische Revolution auf die Tagesordnung gesetzt wird, reifen nicht gleichzeitig im Weltmaßstab heran. Die imperialistische Kette wird an ihrem schwächsten Glied brechen.

Die Wirtschaftskrise und die imperialistischen Kriege stellen gemeinsame Gefahren für die Arbeiterklasse und die Volksschichten jeder kapitalistischen Gesellschaft dar. Dies ist die objektive Möglichkeit für die revolutionäre Bewegung in einem Land, sich auf das Handeln der revolutionären Bewegung in einem anderen Land (in der Nachbarschaft oder in der erweiterten Region) zu stützen. Gleichzeitig hat der Kurs des Klassenkampfes in jedem einzelnen

επίδραση στο διεθνή περίγυρο, έχει ευρύτερο αντίκτυπο σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο. Από αυτό προκύπτει και η ανάγκη σχεδιασμένης και συντονισμένης κοινής δράσης απέναντι σε κάθε ιμπεριαλιστική συμμαχία που θα έχει ως στόχο την κατάπνιξη της επανάστασης σε μια χώρα, προκύπτει η δυνατότητα να διαμορφωθούν συνθήκες σοσιαλιστικής νίκης σε ομάδα χωρών.

Ειδικότερα για το επαναστατικό εργατικό - λαϊκό μέτωπο

Η συσπείρωση της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης με το ΚΚΕ και η προσέλκυση πρωτοπόρων τμημάτων των λαϊκών στρωμάτων θα περάσει από διάφορες φάσεις. Το εργατικό κίνημα, τα κινήματα των αυτοαπασχολούμενων στις πόλεις και των αγροτών και η μορφή έκφρασης της συμμαχίας τους (Λαϊκή Συμμαχία) με αντιμονοπωλιακούς - αντικαπιταλιστικούς στόχους, με την πρωτοπόρα δράση των δυνάμεων του ΚΚΕ σε μη επαναστατικές συνθήκες, αποτελούν το πρόπλασμα για τη διαμόρφωση του επαναστατικού εργατικού - λαϊκού μετώπου σε επαναστατικές συνθήκες. Οι εργατικές και λαϊκές μάζες, μέσα από την πείρα της συμμετοχής τους στην οργάνωση της πάλης σε κατεύθυνση σύγκρουσης με τη στρατηγική του κεφαλαίου, θα πείθονται για την ανάγκη να πάρει η οργάνωση και η αντιπαράθεσή τους χαρακτήρα εφ' όλης της ύλης και με όλες τις μορφές σύγκρουσης με την οικονομική, πολιτική κυριαρχία του κεφαλαίου.

Σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης, το επαναστατικό εργατικό - λαϊκό μέτωπο με όλες τις μορφές δράσης του μπορεί να γίνει το κέντρο της λαϊκής εξέγερσης ενάντια στην καπιταλιστική εξουσία, υπερισχύοντας σε βασικές περιοχές, ιδιαίτερα στα βιομηχανικά - εμπορικά - συγκοινωνιακά κέντρα, κέντρα επικοινωνιών - ενέργειας, ώστε να επιτευχθεί η πλήρης αδρανοποίηση των μηχανισμών της αστικής εξουσίας και η εξουδετέρωσή τους, η ανατροπή της δικτατορίας της αστικής τάξης, η ανάδειξη και επικράτηση των λαογέννητων επαναστατικών θεσμών, που παίρνουν στα χέρια τους τη νέα οργάνωση της κοινωνίας, η εγκαθίδρυση της επαναστατικής εργατικής εξουσίας.

Land Einfluss auf das internationale Umfeld, sowie umfassendere Auswirkungen im regionalen und internationalen Maßstab. Daraus folgt auch die Notwendigkeit der koordinierten gemeinsamen Aktivität gegen jedes imperialistische Bündnis, das auf die Unterdrückung der Revolution in einem Land und auf die Möglichkeit zielt, dass Bedingungen für die Entwicklung des sozialistischen Sieges in einer Gruppe von Ländern entstehen.

Zur revolutionären Arbeiter- und Volksfront

Der Zusammenschluss der Mehrheit der Arbeiterklasse um die KKE und die Gewinnung von Teilen mit einer Vorreiterrolle aus den Volksschichten werden verschiedene Phasen durchschreiten. Die Arbeiterbewegung, die Bewegungen der Selbständigen in den Städten und der Bauern, und die Formen ihres Bündnisses (Volksbündnis) mit antimonopolistischen-antikapitalistischen Zielen, zusammen mit den Kräften der KKE, die eine Vorreiterrolle spielen, werden unter nichtrevolutionären Bedingungen, den Ansatz für die Formung der revolutionären Arbeiter- und Volksfront unter revolutionären Bedingungen bilden. Die Arbeiter- und Volksmassen, durch die Erfahrung ihrer Beteiligung an der Organisierung ihres Kampfes gegen die Strategie des Kapitals, werden von der Notwendigkeit überzeugt werden, dass ihre Organisierung und ihre Konfrontation den Charakter eines allseitigen Gesamtangriffs auf die ökonomische und politische Macht des Kapitals annehmen muss.

Unter den Bedingungen einer revolutionären Situation kann die revolutionäre Arbeiter- und Volksfront mit all ihren Aktionsformen das Zentrum des Volksaufstandes gegen die kapitalistische Macht werden, indem sie die Vormacht in wichtigen Bereichen, wie den Industrie-, Handels- und Transportzentren, sowie in den Telekommunikations- und Energiezentren erringt. So können die Mechanismen der bürgerlichen Herrschaft außer Kraft gesetzt und deren Neutralisierung erreicht werden, so kann sich der Sturz der Diktatur der Bourgeoisie und die vom Volk geschaffenen revolutionären Institutionen durchsetzen, die die Neuorganisierung der Gesellschaft die Errichtung der revolutionären Arbeitermacht übernehmen.

Στην επαναστατική διαδικασία διαρκής θα είναι η επίδραση των οπορτουνοιστικών και ρεφορμιστικών θέσεων, η ανάγκη διαπάλης με αυτές, η περιθωριοποίησή τους μέσα στο εργατικό - λαϊκό μέτωπο.

Στις συνθήκες της επαναστατικής κατάστασης, το εργατικό - λαϊκό μέτωπο εκφράζεται και με επιτροπές περιφρούρησης των απεργιακών και άλλων μορφών εξέγερσης. Αποκτά την ικανότητα και τα μέσα, για να περιφρουρεί την επανάσταση σε όλες τις φάσεις της, να επιβάλλει τον εργατικό έλεγχο στα εργοστάσια, στις τράπεζες, στην αγροτική παραγωγή μαζί με τους φτωχούς αγρότες, για τη σίτιση του λαού, για την αντιμετώπιση των ποικιλόμορφων μηχανισμών της αντίδρασης.

Το επαναστατικό εργατικό - λαϊκό μέτωπο αποκτά την ικανότητα να αντιτάσσει τη δική του βία ενάντια στη βία του κεφαλαίου, την ικανότητα να επιδρά παραλυτικά στα επιτελεία του ταξικού αντιπάλου, να αδρανοποιεί τα αντεπαναστατικά σχέδιά του, να τα αποκόβει από την ενεργό στήριξη του ανθρώπινου δυναμικού, εκείνου που έχει εργατική - λαϊκή καταγωγή. Έχει την ικανότητα να εκφράζει και να εντάσσει σε αυτήν την κατεύθυνση της πάλης τα φτωχά τμήματα των αγροτών, τα λαϊκά τμήματα των αυτοαπασχολούμενων στις πόλεις, των μισοπρολετάρων, των ανέργων, των μεταναστών.

Οι σοσιαλιστικές επαναστάσεις του 21ου αιώνα, συγκρινόμενες με τις αστικές επαναστάσεις του 18ου και του 19ου αιώνα, ακόμα και με τις σοσιαλιστικές επαναστάσεις του 20ού αιώνα, θα αντιμετωπίσουν πολύ πιο οργανωμένη κατασταλτική μηχανή, τεχνολογικά πιο αναπτυγμένα μέσα πληροφόρησης, μαζικής καταστροφής. Θα αντιμετωπίσουν τους μηχανισμούς της κρατικής καπιταλιστικής βίας που είναι ενταγμένοι σε διακρατικές δομές, όπως το NATO, ο Ευρωστράτος, η Ευρωαστυνομία και Ευρωχωροφυλακή κ.λπ.

Παρά την τεχνολογική εξέλιξη, δεν παύει ο άνθρωπος να αποτελεί τον αποφασιστικό παράγοντα στη χρήση και στην αντιμετώπιση αυτών των μηχανισμών. Από αυτό προκύπτει και η δυνατότητα της εργατικής - λαϊκής δράσης για την εξουδετέρωση αυτών των μέσων και τη χρησιμοποίηση των νέων τεχνολογιών προς

Beim revolutionären Prozess wird der Einfluss von opportunistischen und reformistischen Positionen permanent sein, ebenso die Notwendigkeit sich mit ihnen auseinander zu setzen und sie innerhalb der Arbeiter- und Volksfront zu marginalisieren.

Unter den Bedingungen der revolutionären Situation manifestiert sich die Arbeiter- und Volksfront auch durch Komitees zur Verteidigung von Streiks und anderen Aufstandsformen. Sie erlangt die Fähigkeit und die Mittel, die Revolution in all ihren Phasen zu schützen. Sie setzt die Arbeiterkontrolle in den Betrieben, in den Banken, in der Landwirtschaft zusammen mit den armen Bauern durch, um die Ernährung der Bevölkerung zu sichern, und den verschiedenen Mechanismen der Reaktion entgegen zu wirken.

Die revolutionäre Arbeiter- und Volksfront erlangt die Fähigkeit, ihre Gewalt gegen die Gewalt des Kapitals entgegensetzen, die Fähigkeit, die strategischen Stäbe des Klassengegners lahm zu legen, seine konterrevolutionären Pläne außer Kraft zu setzen, und ihnen die aktive Unterstützung durch Menschen aus der Arbeiterklasse oder den Volksschichten abzukoppeln. Die Front hat die Fähigkeit, die Interessen der armen Bauern, der armen Selbständigen in den Städten, der Halbproletarier, der Masse der Arbeitslosen und der Migranten zu vertreten und sie für diese kämpferische Richtung zu gewinnen.

Die sozialistischen Revolutionen des 21. Jahrhunderts, verglichen mit den bürgerlichen Revolutionen des 18. und 19. Jahrhunderts, aber auch den sozialistischen Revolutionen des 20. Jahrhunderts, werden einem viel besser organisierten Repressionsapparat, technologisch besser entwickelten Informationsmedien und Massenvernichtungsmitteln zu begegnen haben. Sie werden den Apparaten der staatlichen kapitalistischen Gewalt gegenüber stehen, die in zwischenstaatlichen Strukturen, wie der NATO, der Euro-Armee, der Europolizei, der Eurogendarmarie u.a. integriert sind.

Trotz der technischen Entwicklung bleibt der Mensch der entscheidende Faktor beim Einsatz dieser Apparate und der Auseinandersetzung mit ihnen. Auf dieser Grundlage kann die Aktivität der Arbeiter- und des Volkes all diese Mittel außer Kraft setzen, und die Anwendung der neuen Technologien zu Gunsten der revolutionären

όφελος του επαναστατικού κινήματος.

Η κατάκτηση της εργατικής εξουσίας σε μία χώρα συμβάλλει στην ανάπτυξη του διεθνούς επαναστατικού εργατικού κινήματος, στη συμφιλίωση της εργατικής τάξης, των λαϊκών δυνάμεων, ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή, γλώσσα, πολιτιστική και θρησκευτική κληρονομιά, στο συντονισμό της ταξικής πάλης σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, στη συγκρότηση επαναστατικών συμμαχιών, ακόμα και για την υπεράσπιση της κάθε σοσιαλιστικής επανάστασης από τη διεθνή καπιταλιστική αντεπαναστατική δράση.

Ο καθοδηγητικός ρόλος του Κόμματος στην Επανάσταση

Το ΚΚΕ αναδεικνύεται έμπρακτα ως καθοδηγήτρια δύναμη μέσα στην επαναστατική διαδικασία, εφόσον διασφαλίσει την επαναστατική γραμμή και ικανότητά του και έχει Οργανώσεις στις μεγάλες παραγωγικές μονάδες, σε τομείς και υπηρεσίες που παίζουν αποφασιστικό ρόλο στην ανατροπή της αστικής εξουσίας.

Η οργανωτική, ιδεολογική και πολιτική αυτοτέλεια του ΚΚΕ ισχύει σε όλες τις συνθήκες και σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από τις μορφές μαζικής οργάνωσης της επαναστατημένης εργατικής τάξης, της συμμαχίας της με εξεγερμένους φτωχούς αγρότες και άλλους αυτοαπασχολούμενους.

Η ύπαρξη γερών Κομματικών και ΚΝίτικων Οργανώσεων εξασφαλίζει τη διαμόρφωση κομματικών μελών και ΚΝιτών ικανών να διοχετεύουν τις ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις του Κόμματος, κυρίως στους μεγάλους εργασιακούς χώρους και στους χώρους μαθητείας, αλλά και στις μαζικές οργανώσεις, να εμπνέουν εμπιστοσύνη, να αποτελούν παράδειγμα πρωτοπόρας, ανιδιοτελούς και με αυτοθυσία δράσης, να αξιοποιούν την πρωτοβουλία δυνάμεων σε δράση, αντιπαλεύοντας το ρεφορμισμό - οπορτουνισμό και την εθνικοσοσιαλιστική (ναζιστική) - φασιστική δράση.

Το Κόμμα παλεύει για την ενότητα της εργατικής τάξης στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από φυλή, εθνική καταγωγή και γλώσσα, πολιτιστική και θρησκευτική κληρονομιά.

Η ετοιμότητα, ο υλικός και ιδεολογικός εξοπλισμός, η συνεχής διαπάλη με τον οπορτουνισμό είναι προϋποθέσεις για την αποτελεσματική καθοδήγηση της σύγκρουσης με

Bewegung erreichen.

Die Erringung der Arbeitermacht in einem Land trägt zum Anstieg der internationalen Arbeiterbewegung bei, zur Versöhnung der Arbeiterklasse und der Volkskräfte, unabhängig von ethnischer Herkunft, Sprache, kulturellem oder religiösem Erbe. Sie trägt zur Koordination des Klassenkampfes auf regionaler oder internationaler Ebene und zur Gründung von revolutionären Bündnissen zur Verteidigung jeder sozialistischen Revolution gegen internationale kapitalistische konterrevolutionäre Aktivitäten bei.

Die leitende Rolle der Partei in der Revolution

Die KKE wird in der Praxis zur leitenden Kraft im revolutionären Prozess sein, wenn sie ihre revolutionäre Linie und Fähigkeit sicherstellt, und Organisationen in Großbetrieben, in Bereichen und Dienstleistungssektoren unterhält, die eine tragende Rolle beim Sturz der bürgerlichen Macht spielen.

Die organisatorische, ideologische und politische Eigenständigkeit der KKE gilt unter allen Bedingungen und unabhängig von den Formen der Massenorganisation der Arbeiterklasse und ihres Bündnisses mit den aufständischen armen Bauern und anderen Selbständigen.

Die Existenz starker Organisationen der KKE und der KNE gewährleistet die Herausbildung von Mitgliedern, die in der Lage sind, die ideologischen und politischen Positionen der Partei in die großen Betriebe und Bildungsstätten, aber auch in die Massenorganisationen hineinzutragen. Sie werden in der Lage sein, Vertrauen auszustrahlen, Vorbild aufopfernden Vorreiterhandelns zu sein, die Initiative der Massen in der Praxis zu nutzen und den Reformismus-Opportunismus sowie die nationalsozialistisch-faschistischen Aktivitäten zu bekämpfen.

Die Partei kämpft für die Einheit der Arbeiterklasse in Griechenland unabhängig von Abstammung, nationaler Herkunft, Sprache, kulturellem und religiösem Erbe.

Die Bereitschaft, die materielle und ideologische Ausstattung, der ständige Kampf gegen den Opportunismus sind Voraussetzungen für die effektive Leitung der Auseinandersetzung mit den

τους μηχανισμούς της αστικής εξουσίας σε όλα τα επίπεδα.

Ο καθοδηγητικός ρόλος του Κόμματος στη συγκέντρωση δυνάμεων για την επανάσταση δε θα είναι ούτε μονόπρακτο έργο, ούτε μια ομαλά εξελισσόμενη διαδικασία. Θα διατρέχεται από ανοδικές και καθοδικές φάσεις, θα εκφράζεται στη συνειδητοποίηση της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης, στην αποκόλληση των μισοπρολεταρίων, των φτωχών αγροτών και άλλων αυτοαπασχολούμενων από την αστική τάξη, τις μικροαστικές, ομπορτουριστικές επιρροές. Δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν όλες οι φάσεις αυτής της διαδικασίας, όλοι οι παράγοντες επιτάχυνσης των εξελίξεων ή και επιβράδυνσής τους, η ακριβής κατάσταση κάθε τάξης και κοινωνικής ομάδας, ο συσχετισμός μέσα στις μαχόμενες δυνάμεις της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Η κατεύθυνση αυτής της διαδικασίας, η δυνατότητα του ΚΚΕ να καθοδηγήσει δυνάμεις της επανάστασης και να επιταχύνει τις εξελίξεις θα κριθεί και από την ικανότητά του για έγκαιρες και αντικειμενικές εκτιμήσεις των εξελίξεων και ανάλογη παρέμβαση.

Ο καθοδηγητικός ρόλος του Κόμματος, στην πράξη και όχι διακηρυκτικά, υφίσταται και μετά από την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου ως πρώτη πράξη περάσματος της επαναστατικής διαδικασίας σε νέα περίοδο της ταξικής πάλης, τόσο για την κατάργηση των καπιταλιστικών σχέσεων και τη διαμόρφωση των νέων σοσιαλιστικών όσο και για την αντιμετώπιση της εσωτερικής και εξωτερικής αναδιοργάνωσης της καπιταλιστικής βίας.

Το Κόμμα επιδιώκει, ώστε η επαναστατική εργατική εξουσία να στηριχτεί από τα επαναστατικά και λαϊκά κινήματα γειτονικών και άλλων χωρών έναντι των καπιταλιστικών κρατών που επιδιώκουν την ανατροπή της. Επιδιώκει διαμόρφωση κοινού επαναστατικού κέντρου τουλάχιστον μεταξύ γειτονικών χωρών, εφόσον υπάρχουν ανάλογες συνθήκες.

Το Κόμμα, σταθερά προσηλωμένο στον προλεταριακό διεθνισμό, εκφράζει έμπρακτα τη στήριξη του στο επαναστατικό κίνημα άλλων χωρών.

Apparaten der bürgerlichen Macht auf allen Ebenen.

Die leitende Rolle der Partei bei der Konzentration der Kräfte für die Revolution wird weder ein Einakter, noch ein sich normal entfaltender Prozess sein. Sie wird Auf- und Abschwungsphasen haben, sie wird sich reflektieren in der Bewusstseinsbildung der Mehrheit der Arbeiterklasse und in der Abkoppelung der Halbproletarier, der armen Bauern und der anderen Selbständigen von der Bourgeoisie und dem kleinbürgerlichen und opportunistischen Einfluss. Es können nicht alle Phasen dieses Prozesses, alle Voraussetzungen der Beschleunigung oder Verlangsamung der Entwicklungen, die genaue Situation jeder Klasse und gesellschaftlicher Gruppe und das Verhältnis zwischen den kämpfenden Kräften der Arbeiterklasse und der Volksschichten vorausgesagt werden. Prüfsteine für die Ausrichtung dieses Prozesses, für die Fähigkeit der KKE, revolutionäre Kräfte zu leiten und die Entwicklungen zu beschleunigen, wird auch ihre Fähigkeit sein, rechtzeitige und objektive Einschätzungen zu treffen, und entsprechend zu handeln.

Die leitende Rolle der Partei in der Praxis und nicht in Worten, bleibt auch nach dem Sturz der Herrschaft des Kapitals bestehen, als den ersten Akt beim Übergang des revolutionären Prozesses in eine neue Phase des Klassenkampfes, sowohl bei der Abschaffung der kapitalistischen Verhältnisse und der Gestaltung der neuen sozialistischen Verhältnisse, als auch bei der Auseinandersetzung mit der in- und ausländischen Neu-Organisierung der kapitalistischen Gewalt.

Die Partei verfolgt das Ziel, dass die revolutionäre Arbeitermacht durch die revolutionären Bewegungen und Volksbewegungen der Nachbar- und anderen Länder unterstützt wird, gegenüber den kapitalistischen Staaten, die ihren Sturz bezwecken. Sie strebt die Entwicklung eines gemeinsamen revolutionären Zentrums zumindest der Nachbarländer an, wenn die entsprechenden Bedingungen es ermöglichen.

Die Partei, stets dem proletarischen Internationalismus treu, unterstützt in der Praxis die revolutionären Bewegungen anderer Länder.

Εκπληρώνει το επαναστατικό του καθήκον χωρίς να το ακυρώνει στο όνομα των δυσκολιών του διεθνούς συσχετισμού στην ταξική πάλη, χωρίς να βλέπει το διεθνή συσχετισμό σε κατάσταση ηρεμίας, ακινησίας.

Ο σοσιαλισμός ως πρώτη, κατώτερη βαθμίδα του κομμουνισμού

Ο σοσιαλισμός ως πρώτη βαθμίδα του κομμουνιστικού κοινωνικοοικονομικού σχηματισμού δεν είναι αυτόνομος σχηματισμός, είναι ανώριμος κομμουνισμός. Ισχύει ο βασικός νόμος του κομμουνιστικού τρόπου παραγωγής: Σχεδιασμένη παραγωγή για τη διευρυμένη ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού τίθενται στην υπηρεσία του ανθρώπου και των αναγκών του οι αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας, ό,τι έχει δημιουργήσει η ανθρώπινη δραστηριότητα σε Επιστήμη, Τεχνολογία, Πολιτισμό, που διασφαλίζουν ένα ανώτερο επίπεδο ζωής, πνευματικής ανάπτυξης και καλλιέργειας. Εξαλείφεται η ανεργία, η εργασιακή ανασφάλεια, αυξάνεται ο ελεύθερος χρόνος, ώστε, εκτός των άλλων, ο εργαζόμενος λαός να έχει δυνατότητα να μετέχει ενεργά και να ασκεί τον εργατικό έλεγχο, να διασφαλίζεται ο χαρακτήρας της εργατικής εξουσίας.

Η σοσιαλιστική οικοδόμηση είναι μια ενιαία διαδικασία, η οποία ξεκινά με την κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη. Αρχικά διαμορφώνεται ο νέος τρόπος παραγωγής, ο οποίος επικρατεί βασικά με την ολοκληρωτική κατάργηση των καπιταλιστικών σχέσεων, της σχέσης κεφαλαίου - μισθωτής εργασίας.

- Κοινωνικοποιούνται τα μέσα παραγωγής στη βιομηχανία, στην ενέργεια - ύδρευση, στις τηλεπικοινωνίες, στις κατασκευές, επισκευές, στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στο χονδρικό - λιανικό και εισαγωγικό - εξαγωγικό εμπόριο, στις συγκεντρωμένες τουριστικές - επισιτιστικές υποδομές.
- Κοινωνικοποιείται η γη, οι καπιταλιστικές αγροτικές εκμεταλλεύσεις.
- Καταργείται η ατομική ιδιοκτησία και η οικονομική δραστηριότητα στην

Sie erfüllt ihre revolutionäre Pflicht, ohne sie im Namen der Schwierigkeiten im internationalen Kräfteverhältnisses beim Klassenkampf aufzuheben. Sie betrachtet das internationale Kräfteverhältnis weder statisch noch unveränderbar.

Der Sozialismus als die erste, untere Stufe des Kommunismus

Der Sozialismus als die erste Stufe der kommunistischen gesellschaftsökonomischen Formation ist keine selbständige Formation, es handelt sich um den unreifen Kommunismus. Dabei gilt das Grundgesetz der kommunistischen Produktionsweise: planmäßige Produktion für die erweiterte Befriedigung der gesellschaftlichen Bedürfnisse.

Durch die Zentralplanung werden die Entwicklungsmöglichkeiten des Landes in den Dienst des Menschen und seiner Bedürfnisse gestellt. Es handelt sich dabei um alle Erzeugnisse der menschlichen Aktivität auf den Gebieten der Wissenschaft, der Technologie und der Kultur, die ein höheres Lebensniveau, geistige Entwicklung und Kultur sichern. Die Arbeitslosigkeit und die Unsicherheit um den Arbeitsplatz werden beseitigt, die Freizeit wird ausgeweitet, damit das werktätige Volk unter anderem auch die Möglichkeit erhält, sich aktiv an der Arbeiterkontrolle zu beteiligen. Dadurch kann der Charakter der Arbeitermacht gewährleistet werden.

Der sozialistische Aufbau ist ein einheitlicher Prozess, der mit der Erringung der Macht durch die Arbeiterklasse beginnt. Erst wird die neue Produktionsweise herausgebildet, die sich mit der vollständigen Abschaffung der kapitalistischen Verhältnisse, des Verhältnisses Kapital-Lohnarbeit, durchsetzen wird.

- Vergesellschaftung der Produktionsmittel in: Industrie, Energie- und Wasserversorgung, Telekommunikationen, Bausektor, Reparaturen, Transportwesen, Groß- und Einzelhandel, Import- und Exporthandel, konzentrierte Infrastrukturen in der Touristik- und Nahrungsmittelbranche
- Abschaffung des Privateigentums und der unternehmerischen Tätigkeit in den

εκπαίδευση, στην Υγεία - Πρόνοια, στον Πολιτισμό και στον Αθλητισμό, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Οργανώνονται αποκλειστικά ως κοινωνικές υπηρεσίες.

- Η βιομηχανική και το μεγαλύτερο μέρος της αγροτικής παραγωγής πραγματοποιούνται με σχέσεις κοινωνικής ιδιοκτησίας, Κεντρικού Σχεδιασμού, εργατικού ελέγχου σε όλη την κλίμακα διεύθυνσης - διοίκησης.
- Η εργατική δύναμη παύει να είναι εμπόρευμα. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση ξένης εργασίας, δηλαδή η μίσθωση εργασίας από τους ακόμα κατέχοντες μεμονωμένα μέσα παραγωγής σε κλάδους που δεν υφίσταται υποχρεωτική κοινωνικοποίηση π.χ., στη βιοτεχνία, στην αγροτική παραγωγή, στον τουρισμό - επισιτισμό, σε ορισμένες βοηθητικές υπηρεσίες.
- Ο Κεντρικός Σχεδιασμός εντάσσει την εργατική δύναμη, τα μέσα παραγωγής, τις πρώτες και άλλες βιομηχανικές ύλες και πόρους, στην οργάνωση της παραγωγής, των κοινωνικών και διοικητικών υπηρεσιών.

Διαμορφώνονται κρατικές παραγωγικές μονάδες για την παραγωγή και επεξεργασία αγροτικών προϊόντων ως πρώτων υλών ή προϊόντων κατανάλωσης. Η ελληνική πραγματικότητα δεν απαιτεί αναδιανομή της γης. Οι μη κατέχοντες γη καλλιεργητές θα εργάζονται στις σοσιαλιστικές μονάδες αγροτικής, γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής. Το μέτρο της κοινωνικοποίησης της γης αποκλείει τη δυνατότητα συγκέντρωσης της γης, την αλλαγή χρήσης και εμπορευματοποίησή της από τους ατομικούς ή συνεταιρισμένους αγροτοπαραγωγούς.

Πρωθείται ο αγροτικός παραγωγικός συνεταιρισμός, ο οποίος έχει δικαίωμα χρήσης της κοινωνικοποιημένης γης ως παραγωγικού μέσου. Η ένταξη των μικροϊδιοκτητών αγροτών στον παραγωγικό συνεταιρισμό πραγματοποιείται εθελοντικά. Κίνητρα της συνεταιριστικοποίησης είναι: Η μείωση του κόστους παραγωγής μέσω των κοινών εργασιών καλλιέργειας και συλλογής των αγροτικών προϊόντων. Η προστασία της αγροτικής παραγωγής από ορισμένα φυσικά

Bereichen der Bildung, des Gesundheitswesens, der Fürsorge, der Kultur, des Sports und der Massenmedien. Diese Bereiche werden ausschließlich als soziale Dienste organisiert.

- Die industrielle Produktion und der Großteil der landwirtschaftlichen Produktion werden unter Bedingungen des gesellschaftlichen Eigentums, der Zentralplanung und der Arbeiterkontrolle auf allen Leitungsebenen realisiert.
- Die Arbeitskraft ist keine Ware mehr. Die Nutzung fremder Arbeit, d.h. der Lohnarbeit von noch existierenden Inhabern von vereinzelt Produktionsmitteln in Zweigen, die nicht zwangsläufig vergesellschaftet werden wird untersagt, z.B. in Handwerksbetrieben, in der landwirtschaftlichen Produktion, im Tourismus und in der Gastronomie, sowie bei einigen Hilfsdienstleistungen.
- Arbeitskräfte, Produktionsmittel, Roh- und Industriestoffe und Ressourcen werden in der Organisation der Produktion, der sozialen und administrativen Dienste durch die Zentralplanung eingebunden.

Herausbildung von staatlichen Produktionsbetrieben für die Herstellung und Verarbeitung von Agrarprodukten als Rohstoffe oder Konsumgüter herausgebildet. Die griechische Realität macht eine Neuverteilung des Bodens nicht erforderlich. Die landlosen Agrarproduzenten werden in sozialistischen Betrieben der Landwirtschaft (Pflanzen- und Tierproduktion), arbeiten. Die Maßnahme der Vergesellschaftung des Bodens schließt die Möglichkeit der Konzentrierung von Land, seine Umwidmung für andere Nutzungszwecke und Kommerzialisierung durch private oder genossenschaftliche Agrarproduzenten aus.

Förderung der landwirtschaftlichen Produktionsgenossenschaften, die das Bodennutzungsrecht des vergesellschafteten Bodens als Produktionsmittel haben. Die Eingliederung der Bauern mit Kleinbesitz in die landwirtschaftliche Produktionsgenossenschaft erfolgt auf freiwilliger Basis. Ansporn für die Bildung von Genossenschaften sind: Senkung der Produktionskosten mittels gemeinsamen Anbaus und Ernte.

φαινόμενα μέσω των υποδομών του κράτους, της επιστημονικής και τεχνικής υποστήριξης. Η διάθεση της αγροτικής παραγωγής με τη συγκέντρωση, αποθήκευση - συντήρηση και μεταφορά της μέσω κεντρικού κρατικού μηχανισμού. Ο ισομερισμός του χρόνου εργασίας στη διάρκεια του έτους μέσω της επέκτασης της μηχανοποίησης και του κεντρικού συντονισμού για την αντιμετώπιση των έκτακτων εποχιακών αναγκών. Η αναμόρφωση του χωριού με στοιχεία της πόλης που αφορούν τη γενική εκπαίδευση, τα πλήρως εξοπλισμένα Κέντρα Υγείας, συνδεδεμένα με νοσοκομεία των κοντινών αστικών κέντρων, τις πολιτιστικές υποδομές, τις μεταφορές κ.λπ.

Στο βαθμό που, μέσω του παραγωγικού συνεταιρισμού, κοινωνικοποιείται η εργασία με τη χρησιμοποίηση μηχανοποιημένων μέσων παραγωγής και κοινών υποδομών, θα διαμορφώνονται και οι προϋποθέσεις για την άμεση ένταξη στην κοινωνική ιδιοκτησία και πλήρη ένταξη στον Κεντρικό Σχεδιασμό. Σε αυτήν την κατεύθυνση εξαλείφεται η αντίθεση μεταξύ πόλης και χωριού, βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής. Όφελος των πρώην συνεταιρισμένων είναι η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσής τους.

Ο καταμερισμός εργασίας στα κοινωνικοποιημένα μέσα παραγωγής γίνεται με βάση τον Κεντρικό Σχεδιασμό που οργανώνει την παραγωγή και τις κοινωνικές υπηρεσίες και προσδιορίζει τις αναλογίες της, κατανέμει τα προϊόντα, δηλαδή τις αξίες χρήσης, με στόχο την ικανοποίηση των διευρυμένων κοινωνικών αναγκών. Είναι κεντρικά σχεδιασμένος καταμερισμός της κοινωνικής εργασίας και εντάσσει άμεσα -όχι μέσω της αγοράς- την ατομική εργασία, ως μέρος, στη συνολική κοινωνική εργασία.

Ο Κεντρικός Σχεδιασμός εκφράζει τη συνειδητή αποτύπωση αντικειμενικών αναλογιών της παραγωγής και κατανομής, την επιδίωξη για ολόπλευρη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων. Είναι κομμουνιστική σχέση παραγωγής και κατανομής που συνδέει τους εργαζόμενους με τα μέσα παραγωγής, τους

Schutz der landwirtschaftlichen Produktion vor bestimmten Naturereignissen durch die staatlichen Einrichtungen und die wissenschaftliche und technische Unterstützung. Vertrieb der Agrarprodukte durch Einsammeln, Lagerung, Konservierung und Transport durch staatliche Einrichtungen. Ausgeglichenere Verteilung der Arbeitszeit über das Jahr, durch die Erweiterung der Mechanisierung und der zentralen Koordinierung zur Absicherung der außerplanmäßigen saisonalen Bedürfnisse. Umgestaltung der Dörfer durch die Entstehung von Einrichtungen, wie sie in der Stadt vorkommen, in Bezug auf das Bildungswesen, auf voll ausgerüstete Gesundheitszentren, verbunden mit den städtischen Krankenhäusern der Umgebung, auf kulturelle Strukturen, Personalförderung usw.

In dem Maß, wie im Rahmen der Produktionsgenossenschaft die Arbeit durch die Anwendung mechanisierter Produktionsmittel und gemeinsamer Strukturen vergesellschaftet wird, werden sich die Bedingungen für eine direkte Eingliederung in das gesellschaftliche Eigentum und die vollständige Eingliederung in die Zentralplanung gestaltet. In diesem Zuge verschwindet der Gegensatz zwischen Stadt und Land, zwischen industrieller und landwirtschaftlicher Produktion. Der Nutzen der ehemals genossenschaftlich organisierten Bauern wird die Verbesserung ihrer Arbeits- und Lebensbedingungen sein.

Die Arbeitsverteilung in den vergesellschafteten Produktionsmitteln erfolgt auf der Grundlage der Zentralplanung, die die Produktion und die sozialen Dienste organisiert und ihre Proportionen bestimmt. Sie verteilt die Produkte, d.h. die Gebrauchswerte, mit dem Ziel der Befriedigung der erweiterten gesellschaftlichen Bedürfnisse. Es handelt sich um eine zentral geplante Verteilung der gesellschaftlichen Arbeit, die direkt, und nicht etwa durch den Markt, die persönliche Arbeit in die gesamte gesellschaftliche Arbeit eingliedert.

Die Zentralplanung drückt die bewusste Darstellung der objektiven Produktions- und Verteilungsproportionen, sowie das Streben der allseitigen Entwicklung der Produktivkräfte aus. Sie ist ein kommunistisches Produktions- und Verteilungsverhältnis, das die Werktätigen und die Produktionsmittel, die sozialistischen

σοσιαλιστικούς οργανισμούς. Συμπεριλαμβάνει συνειδητή σχεδιασμένη επιλογή κινήτρων και στόχων στην παραγωγή και αποβλέπει στη διευρυνόμενη ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Δίνει προτεραιότητα στην παραγωγή μέσω παραγωγής, από την οποία εξαρτάται η ανάπτυξη της συνολικής παραγωγικής ικανότητας, του συνολικού τεχνολογικού εξοπλισμού, των κοινωνικών υπηρεσιών, σε τελευταία ανάλυση εξαρτάται η ικανότητα διευρυμένης αναπαραγωγής και ανόδου της κοινωνικής ευημερίας.

Το κάθε φορά σχέδιο πρέπει να εκφράζει σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό τις νομοτέλειες του Κεντρικού Σχεδιασμού και έτσι να προσεγγίζει τις αντικειμενικές αναλογίες της διευρυμένης σοσιαλιστικής συσσώρευσης και κοινωνικής ευημερίας.

Ο Κεντρικός Σχεδιασμός σε μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη βάση στοχεύει στη γενικευμένη ανάπτυξη της ικανότητας για εξειδικευμένη εργασία, αλλά και εναλλαγών στον τεχνικό καταμερισμό εργασίας, στη γενικευμένη ανάπτυξη της παραγωγικότητας της εργασίας και στη μείωση του εργάσιμου χρόνου, στην προοπτική εξάλειψης της διαφοράς μεταξύ της εκτελεστικής και επιτελικής εργασίας, μεταξύ της χειρωνακτικής και πνευματικής.

Η αγροτική συνεταιριστική παραγωγή υπάγεται σ' ένα βαθμό στον Κεντρικό Σχεδιασμό, ο οποίος καθορίζει το μέρος της παραγωγής και την κρατική τιμή με την οποία γίνεται η συγκέντρωση του προϊόντος από το κράτος, καθώς και τις τιμές με τις οποίες πωλείται το προϊόν στις κρατικά οργανωμένες λαϊκές αγορές.

Ο Κεντρικός Σχεδιασμός οργανώνεται κατά κλάδο, μέσω ενιαίου κρατικού φορέα, διακλαδωμένου περιφερειακά και κατά κατηγορία. Στηρίζεται σε ένα σύνολο στόχων και κριτηρίων:

- **Στην Ενέργεια:** Ανάπτυξη υποδομής για τη μείωση του βαθμού της ενεργειακής εξάρτησης της Ελλάδας, εξασφάλιση επαρκούς και φθηνής λαϊκής κατανάλωσης, ασφάλεια των εργαζομένων του κλάδου, καθώς και των οικιστικών ζωνών, εξοικονόμηση ενέργειας και υψηλό βαθμό ενεργειακής απόδοσης. Προστασία της δημόσιας Υγείας και του περιβάλλοντος.

Einrichtungen, zusammenbringt. Sie beinhaltet eine bewusste und planmäßige Auswahl von Motivationen und Ziele bei der Produktion und zielt auf die sich erweiternde Befriedigung der gesellschaftlichen Bedürfnisse.

Die Zentralplanung priorisiert die Produktion von Produktionsmitteln, von der die Entwicklung der gesamten Produktionskapazität, der gesamten technologischen Ausrüstung, der sozialen Dienste, und letztendlich die Fähigkeit zur erweiterten Reproduktion und Steigerung des gesellschaftlichen Wohlstands abhängen.

Der jeweils spezifische Plan muss immer umfassender die Gesetzmäßigkeiten der Zentralplanung reflektieren, und somit die objektiven Proportionen der erweiterten sozialistischen Akkumulation und den gesellschaftlichen Wohlstand annähern.

Die Zentralplanung zielt mittel- und langfristig auf die allgemeine Entwicklung der Fähigkeit zur spezialisierten Arbeit, aber auch auf Änderungen bei der technischen Verteilung der Arbeit, einer allgemeinen Steigerung der Produktivität der Arbeit und Senkung der Arbeitszeit, einer Abschaffung der Unterscheidung zwischen ausführender und stabsmäßiger, sowie zwischen manueller und geistiger Arbeit.

Die landwirtschaftliche genossenschaftliche Produktion unterliegt bis zu einem gewissen Grad der Zentralplanung, die den Anteil der Produktion und den staatlichen Preis festlegt, durch den die Einsammlung der Produkte vom Staat erfolgt, sowie die Preise, mit denen die Produkte auf den staatlich organisierten Wochenmärkten verkauft werden.

Die Zentralplanung wird nach Sparten durch eine einheitliche staatliche Institution organisiert, die regional und nach Kategorien verzweigt ist. Sie beruht auf einer Reihe von Zielen und Kriterien:

- **Energieversorgung**
Entwicklung von Infrastrukturen für die Verringerung der Energieabhängigkeit Griechenlands, Sicherstellung ausreichender und preiswerter Energie für das Volk, Sicherheit der Werktätigen in der Branche sowie in den Wohngebieten, Energieeinsparungen und hoher Grad an Energieeffizienz. Schutz der öffentlichen Gesundheit und der Umwelt. Grundpfeiler

Σε αυτήν την κατεύθυνση, η ενεργειακή πολιτική έχει ως άξονες: Την αξιοποίηση όλων των εγχώριων πηγών ενέργειας, π.χ., λιγνίτη, υδροηλεκτρική, αιολική, ηλιακή, πετρέλαιο και φυσικό αέριο κ.λπ., τη συστηματική έρευνα και εξεύρεση νέων πηγών, την επιδίωξη διακρατικής αμοιβαία επωφελούς συνεργασίας.

- **Στις Μεταφορές:** Δίνεται προτεραιότητα στις μαζικές μεταφορές σε σχέση με τις ατομικές, στις χερσαίες σταθερής τροχιάς για το ηπειρωτικό τμήμα της χώρας, στις ακτοπλοϊκές για τις παράκτιες και νησιωτικές περιοχές. Αξιοποιείται ο κοινωνικοποιημένος τομέας της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας για την κατασκευή, μετασκευή, επισκευή και συντήρηση σύγχρονων και ασφαλών πλοίων και σιδηροδρομικού υλικού. Σχεδιάζονται, με κριτήριο τη διασυνδεδεμένη και συμπληρωματική λειτουργία τους, οι οδικές, αεροπορικές και όλες οι μορφές μαζικών μεταφορών, με στόχο τη γρήγορη και φθηνή μετακίνηση προσώπων και προϊόντων, την εξοικονόμηση ενέργειας και την ισόρροπη παρέμβαση του ανθρώπου στο περιβάλλον, τη σχεδιασμένη ανάπτυξη για την εξάλειψη της περιφερειακής ανισομετρίας, τον πλήρη έλεγχο της άμυνας και της ασφάλειας του σοσιαλιστικού κράτους. Προϋπόθεση είναι ο σχεδιασμός ανάλογων υποδομών - λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηροδρομικοί σταθμοί, οδικοί άξονες - και της βιομηχανίας παραγωγής μεταφορικών μέσων.
- **Στη Μεταποίηση και την Εξορυκτική Βιομηχανία:** Δίνεται προτεραιότητα στην παραγωγή μέσων παραγωγής (π.χ. στις μηχανοκατασκευές), με τη συνδυασμένη αξιοποίηση της εξορυκτικής βιομηχανίας και την ανάπτυξη σχετικών κλάδων της μεταποίησης, με τη στήριξη της εγχώριας επιστημονικής έρευνας.

Η Ελλάδα διαθέτει σημαντικά αποθέματα σε μεταλλευτικούς ορυκτούς πόρους, όπως βωξίτη, μεταλλικά ορυκτά (χρυσό, νικέλιο, χαλκό), δομικούς ορυκτούς πόρους (περλίτη, λευκόλιθο, μάρμαρα κ.ά.).

der Energiepolitik: Nutzung aller einheimischer Energiequellen, wie z.B. Braunkohle, Wasser, Wind, Sonne, Erdöl und Gas, systematische Erforschung und Erschließung neuer Quellen, Anstreben einer gegenseitig vorteilhaften zwischenstaatlichen Zusammenarbeit.

- **Transportwesen**
Vorrang der öffentlichen Transportmittel vor dem Individualverkehr, Schienenverkehr auf dem Festland, Schiffsverbindungen zu den Inseln und den Küstenorten. Inanspruchnahme der vergesellschafteten Branche der Werft- und Schiffsausbesserungsindustrie für Bau, Umbau, Reparatur und Instandsetzung moderner und sicherer Schiffe sowie Eisenbahnmaterials. Planung des Straßen- und Luftverkehrs sowie aller anderen Formen der Massenbeförderung unter den Gesichtspunkten des vernetzten und gegenseitig sich ergänzenden Betriebs für eine schnelle und preiswerte Beförderung von Personen und Produkten, Energieeinsparung, ausgewogenes Wirken des Menschen auf die Umwelt, planmäßige Entwicklung zur Abschaffung regionaler Ungleichheiten, vollständige Kontrolle der Verteidigung und der Sicherheit des sozialistischen Staates. Voraussetzung ist die Planung entsprechender Infrastrukturen, wie z.B. Häfen, Flughäfen, Bahnhöfe, Straßenverkehrsader, und einer Industriesparte zur Herstellung von Verkehrsmitteln.
- **Verarbeitende und Bergbauindustrie**
Vorrang erhält die Herstellung von Produktionsmitteln (z.B. Maschinenbau) mit der kombinierten Nutzung der Bergbauindustrie und der Entwicklung entsprechender verarbeitender Zweige mit Hilfe der einheimischen wissenschaftlichen Forschung.

Griechenland besitzt wichtige Vorkommen von Bauxit, mineralischen Metallen (Gold, Nickel, Kupfer) sowie fossilen Ressourcen für den Bausektor (Perlit, Magnesit, Marmor u.a.)

Η εξόρυξη των ορυκτών πρώτων υλών θα συνδυαστεί με τη βιομηχανική επεξεργασία τους (π.χ. παραγωγή αλουμινίου και σχετικών εξαρτημάτων αλουμινίου), την ανάπτυξη της μεταλλευτικής και πετροχημικής βιομηχανίας, την παραγωγή μηχανημάτων και μέσων μεταφοράς, με στόχο τη μείωση της εξάρτησης από το εξωτερικό εμπόριο. Ανάλογα για κλάδους της μεταποίησης, όπως η χημική βιομηχανία.

Εξασφαλίζεται η ενιαία κρατική οργάνωση της παραγωγής στους κλάδους τροφίμων, ένδυσης, δέρματος, κλωστοϋφαντουργίας και άλλων προϊόντων ατομικής κατανάλωσης που αφορούν βασικές λαϊκές ανάγκες. Προωθείται η αναλογική σχέση μεταξύ του αγροτικού τομέα (συμπεριλαμβανομένης της κτηνοτροφίας και της αλιείας) και κλάδων της βιομηχανίας για την προμήθεια μέρους των αναγκαίων πρώτων υλών.

Η αγροτική παραγωγή θα στηριχτεί, αντίστοιχα, στην εγχώρια βιομηχανική παραγωγή λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων, ζωοτροφών, γενετικού και πολλαπλασιαστικού υλικού κ.ά., γεωργικών μηχανημάτων, αρδευτικών υποδομών.

Μέσω της κρατικής βιομηχανίας παραγωγής φαρμάκων, υγειονομικού υλικού και βιοϊατρικής τεχνολογίας, επιδιώκεται η μέγιστη δυνατή αυτάρκεια για την παροχή δωρεάν φαρμάκων και άλλων φαρμακευτικώνσκευασμάτων με βάση τις λαϊκές ανάγκες.

- **Στους τομείς Επικοινωνιών - Πληροφορικής:** Αξιοποιούνται οι τεχνολογικές δυνατότητες για αναβάθμιση της παραγωγικής διαδικασίας, του επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού και του εργατικού ελέγχου στη βιομηχανία, στη διοίκηση, αλλά και στις κοινωνικές υπηρεσίες (τηλεϊατρική, ηλεκτροπαιδεία κ.λπ.). Ιεραρχείται η κατασκευή και αναβάθμιση των σχετικών έργων υποδομής για την ανάπτυξη της εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής συστημάτων

Der Abbau der fossilen Rohstoffe wird mit ihrer industriellen Verarbeitung kombiniert (z.B. Aluminiumproduktion, Herstellung von Aluminiumkomponenten usw.), der Entwicklung der Metall- und Erdölindustrie und der Herstellung von Maschinen und Transportmitteln, mit dem Ziel der Minderung der Abhängigkeit von Auslandsimporten. Ähnliches gilt für die Zweige der verarbeitenden Industrie, wie die chemische Industrie.

Sicherstellung der einheitlichen staatlichen Organisation der Produktion in der Lebensmittel-, Bekleidungs-, Lederwaren-, Textil- und Konsumgüterindustrie, sowie weiterer Produkte des individuellen Grundbedarfs. Förderung des proportionalen Verhältnisses zwischen dem Agrarsektor (einschließlich Viehzucht und Fischerei) und Industriesektoren zur Versorgung eines Teils der erforderlichen Rohstoffe.

Unterstützung der landwirtschaftlichen Produktion durch die einheimische industrielle Produktion von Düngemitteln, Pflanzenschutzmitteln, Tierfutter, Gen- und Vermehrungsmaterial u.a., sowie Landmaschinen und Bewässerungsanlagen.

Durch die staatliche Industrie der Herstellung von Medikamenten, Medizinprodukten und biomedizinischer Ausrüstung wird die größtmögliche Autarkie zur kostenlosen Versorgung von Medikamenten und anderen pharmazeutischen Präparaten auf der Grundlage der Bedürfnisse des Volkes angestrebt.

- **Kommunikation/Informatik**
Nutzung der technologischen Möglichkeiten zur Aufwertung des Produktionsprozesses, der wissenschaftlichen Zentralplanung und der Arbeiterkontrolle in Industrie, Verwaltung, bei den sozialen Diensten (Telemedizin, Telebildung usw.). Priorisiert werden der Aufbau und die Aufbesserung von entsprechenden Infrastrukturen für die Entwicklung der einheimischen industriellen Produktion von Automatisierungs- und

αυτοματισμού, πληροφορικής και τηλεπικοινωνιακού υλικού. Διασφαλίζεται η φθηνή, ταχεία, ασφαλής και καθολική πρόσβαση στην επικοινωνία, στην ενημέρωση, στην ψυχαγωγία.

- **Χωροταξικός σχεδιασμός - κατασκευές:** Χωροταξικό σχεδιασμό στη βάση των αποτελεσμάτων ερευνών για τη διάγνωση νέων αναγκών, την εκπόνηση κανονισμών και προδιαγραφών, καθώς και εθνικού σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων, ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτινων πόρων για την προστασία και την αξιοποίησή τους με κριτήριο τη λαϊκή ευημερία, τη διαμόρφωση πόλεων φιλικών στον άνθρωπο.

Ισόμετρη ανάπτυξη κατασκευών για την κάλυψη αναγκών στέγασης, δημόσιων έργων υποδομής, στήριξη της αγροτικής παραγωγής, της βιομηχανίας, των κοινωνικών υπηρεσιών. Η βιομηχανική παραγωγή μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του κλάδου των κατασκευών σε τσιμέντο και δομικά υλικά. Διασφάλιση λαϊκής στέγης, σύγχρονων προδιαγραφών, σε συνδυασμό με αναμόρφωση των πόλεων, υποδομές στήριξης γρήγορης και ασφαλούς μεταφοράς, προστασίας από πλημμύρες, πυρκαγιές, σεισμούς. Διασφάλιση επαρκών πνευμόνων πρασίνου, σε συνδυασμό με ζώνες λαϊκού αθλητισμού, πολιτισμού και ψυχαγωγίας.

Με την ευθύνη του Κεντρικού Σχεδιασμού, κρατικοί οργανισμοί, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ινστιτούτα κ.λπ., οργανώνουν την επιστημονική έρευνα για την ανάπτυξή του, την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, για τη διεύθυνση της κοινωνικής παραγωγής και των κοινωνικών υπηρεσιών, με στόχο την ανάπτυξη της κοινωνικής ευημερίας.

Διαμορφώνονται κρατικές κοινωνικές υποδομές που παρέχουν υψηλής ποιότητας κοινωνικές υπηρεσίες για την κάλυψη των αναγκών, που σήμερα αντιμετωπίζονται από το ατομικό και οικογενειακό νοικοκυριό, π.χ., εστιατόρια σε τόπους δουλειάς, σε σχολεία, υποδομές για ανάπαυση - ξεκούραση. Επίσης, διαμορφώνονται προνοιακά ιδρύματα - υποδομές υψηλού

Informatiksystemen sowie von Telekommunikationsmaterial. Gewährleistet wird der preiswerte, schnelle, sichere und allgemeine Zugang zur Kommunikation, Information und Unterhaltung.

- **Raumplanung – Bauwesen**
Raumplanung auf der Grundlage von Forschungen zur Erkennung von neuen Bedürfnissen, zur Ausarbeitung von Regelungen und Standards, sowie von einem Nationalplan zur Abfallbehandlung, zur integrierten Verwaltung der Wasserressourcen und deren Nutzung und Schutz, unter den Kriterien des Wohlstands des Volkes und der Gestaltung von menschenfreundlichen Städten.

Ausgewogene Entwicklung von Bauten zur Befriedigung des Wohnbedarfs, der öffentlichen Infrastrukturen, zur Unterstützung der landwirtschaftlichen Produktion, der Industrie und der sozialen Dienste. Die Industrieproduktion kann den Bedarf der Baubranche an Zement und Baustoffen abdecken. Gewährleistung von Wohnungen für das Volk nach zeitgemäßen Standards, in Verbindung mit der Neugestaltung der Städte, Infrastrukturen für schnelle und sichere Transporte, Schutz vor Überschwemmungen, Bränden, Erdbeben. Ausreichende Grünflächen in Verbindung mit Flächen für Massensport, Kultur und Unterhaltung.

Unter der Federführung der Zentralplanung organisieren staatliche Einrichtungen, Universitäten und Instituten u.a. die wissenschaftliche Forschung zur Entwicklung der Zentralplanung, zur Befriedigung der Bedürfnisse des Volkes und zur Leitung der gesellschaftlichen Produktion und der sozialen Dienste, um den gesellschaftlichen Wohlstand zu entwickeln.

Es entstehen staatliche soziale Infrastrukturen, die hochqualitative soziale Dienste zur Befriedigung von Bedürfnissen anbieten, die heute individuell oder in der Familie befriedigt werden, z.B. Betriebskantinen, Schulspeisung, Erholungseinrichtungen. Es entstehen ebenso hochwertige Fürsorgeeinrichtungen, die Menschen, die altersbedingt (Kinder, ältere

επιπέδου, που προστατεύουν, φροντίζουν, διασφαλίζουν προσωπική αξιοπρέπεια σε ανθρώπους που δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν λόγω ηλικίας (ανήλικοι, ηλικιωμένοι) ή ασθένειας (ΑμΕΑ).

Παρέχεται σε όλα τα παιδιά προσχολικής ηλικίας δημόσια και δωρεάν Προσχολική Αγωγή, εξασφαλίζεται αποκλειστικά δημόσια δωρεάν γενική δωδεκάχρονη εκπαίδευση μέσα από έναν τύπο σχολείου με ενιαία δομή, πρόγραμμα, διοίκηση και λειτουργία, υλικότεχνική υποδομή, ενιαία εκπαιδευμένο εξειδικευμένο προσωπικό.

Τα συστήματα αξιολόγησης στοχεύουν στην εμπέδωση της γνώσης, στην ανάπτυξη διαλεκτικής - υλιστικής σκέψης, στην αυτοπειθαρχία και τη συλλογικότητα.

Εξασφαλίζεται αποκλειστικά δημόσια δωρεάν επαγγελματική εκπαίδευση μετά από τη γενική (βασική) υποχρεωτική εκπαίδευση. Μέσα από ένα σύστημα ενιαίας ανώτατης, αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, διαμορφώνεται επιστημονικό δυναμικό κατάλληλο να ασκήσει τη διδασκαλία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, να στελεχώσει ως υψηλά ειδικευμένο δυναμικό τους τομείς της έρευνας, την κοινωνικοποιημένη παραγωγή και τις κρατικές υπηρεσίες.

Ο Κεντρικός Σχεδιασμός διαμορφώνει όλες τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της σοσιαλιστικής πολιτιστικής δημιουργίας, για τη μαζική αναπαραγωγή και διάδοσή της, με στόχο την καθολική πρόσβαση στην τέχνη και την αισθητική αγωγή, τη δημιουργική διάσωση και ανάπτυξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και τη συμβολή της Τέχνης στη διαμόρφωση κομμουνιστικής συνείδησης και στάσης για την ανάπτυξη της νέας κοινωνίας.

Καθιερώνεται αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα Υγείας και Πρόνοιας. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην πρόληψη, παρέχονται υπηρεσίες για την εξασφάλιση της σωματικής και ψυχικής ευεξίας, της πνευματικής και πολιτιστικής ανάπτυξης του ανθρώπου, της διασφάλισης συνολικών περιβαλλοντικών και κοινωνικών συνθηκών που επηρεάζουν τη δημόσια Υγεία, την ικανότητα για εργασία και κοινωνική δράση. Μέχρι να εξαλειφθούν πλήρως ως κοινωνικό φαινόμενο οι εξαρτήσεις από ουσίες, υπάρχουν εξειδικευμένες κοινωνικές υπηρεσίες πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής ένταξης.

Menschen) oder krankheitsbedingt nicht für sich selbst sorgen können, mit Sorgfalt und Würde betreuen und pflegen. Letzteres gilt auch für Menschen mit Behinderungen.

Alle Vorschulkinder erhalten unentgeltliche öffentliche Vorschulerziehung. Gewährleistet wird eine unentgeltliche, ausschließlich öffentliche, zwölfjährige Bildung in einer Schule mit einheitlichem Aufbau, Programm, Verwaltung, Infrastruktur, materiell-technischer Ausstattung und einheitlich ausgebildetem Personal. Die Evaluationssysteme dienen der Festigung des Wissens, der Entwicklung des dialektisch-materialistischen Denkens, der Selbstdisziplin und der Kollektivität. Sicherergestellt wird eine unentgeltliche, ausschließlich öffentliche Berufsausbildung nach Abschluss der allgemeinen obligatorischen Grundbildung. Durch ein System einheitlicher, unentgeltlicher und ausschließlich öffentlicher Hochschulbildung werden Wissenschaftler hervorgebracht, die fähig sind, als Lehrende in den Bildungseinrichtungen zu wirken und als hochqualifiziertes Personal die Bereiche der Forschung, der vergesellschafteten Produktion und der staatlichen Dienste zu besetzen.

Die Zentralplanung schafft alle Voraussetzungen zur Entwicklung des sozialistischen Kulturschaffens, zu seiner Verbreitung unter die Massen. Ziel ist, dass der Zugang zur Kunst und ästhetischen Erziehung, zu der kreativen Erhaltung und Weiterentwicklung des Kulturerbes allen ermöglicht wird, dass die Kunst bei der Herausbildung des kommunistischen Bewusstseins und der kommunistischen Haltung für die Entwicklung der neuen Gesellschaft ihren Beitrag leistet.

Es entsteht ein ausschließlich öffentliches und unentgeltliches Gesundheits- und Fürsorgesystem. Besondere Aufmerksamkeit wird der Vorsorge gewidmet. Geboten werden Dienste für die Erhaltung des körperlichen und psychischen Wohlbefindens, der geistigen und kulturellen Entwicklung des Menschen, für die Sicherung von umfassenden gesellschaftlichen und Umweltbedingungen, die die öffentliche Gesundheit, die Fähigkeit zum Arbeiten und zum gesellschaftlichen Engagement fördern. Bis die Substanzabhängigkeiten als gesellschaftliches Phänomen völlig beseitigt sind, stehen qualifizierte soziale Dienste zur Vorbeugung, Therapie und Integration zur Verfügung.

Αλλάζει ο ρόλος και η λειτουργία της Κεντρικής Τράπεζας. Η ρύθμιση της λειτουργίας του χρήματος ως μέσου κυκλοφορίας εμπορευμάτων περιορίζεται στην ανταλλαγή της σοσιαλιστικής παραγωγής με τη συνεταιρισμένη αγροτική παραγωγή, γενικότερα με την εμπορευματική παραγωγή ενός μέρους των καταναλωτικών προϊόντων που δεν παράγονται από σοσιαλιστικές παραγωγικές μονάδες μέχρι την πλήρη εξάλειψη κάθε μορφής ατομικής ιδιοκτησίας σε μέσα παραγωγής και ύπαρξης εμπορευματικής παραγωγής. Η Κεντρική Τράπεζα ελέγχει τις ανάλογες λειτουργίες ορισμένων εξειδικευμένων κρατικών πιστωτικών οργανισμών για τους αγροτικούς παραγωγικούς συνεταιρισμούς και ορισμένους ατομικούς εμπορευματοπαραγωγούς.

Η ανάπτυξη του Κεντρικού Σχεδιασμού και η επέκταση της κοινωνικής ιδιοκτησίας σε όλους τους τομείς καθιστά σταδιακά περιττό το χρήμα, όχι μόνο στο περιεχόμενο αλλά και στη μορφή, ως αποδεικτικό της ατομικής συμβολής στην κοινωνική εργασία και μέσο κατανομής του κοινωνικού προϊόντος που κατανέμεται με βάση την εργασία.

Η Κεντρική Τράπεζα αποκτά ρόλο στην άσκηση της γενικής κοινωνικής λογιστικής και συνδέεται με το όργανο και τους στόχους του Κεντρικού Σχεδιασμού. Η Κεντρική Τράπεζα ελέγχει τις διεθνείς συναλλαγές, διακρατικές εμπορικές και τουριστικές, για όσο θα υπάρχουν καπιταλιστικά κράτη στη Γη, συναλλαγές οι οποίες διεξάγονται αποκλειστικά από κρατικές υπηρεσίες. Ρυθμίζει τα αποθέματα του χρυσού ή άλλου εμπορεύματος με λειτουργία παγκόσμιου χρήματος ή άλλου γενικού αποθεματικού.

Η σοσιαλιστική οικοδόμηση είναι ασύμβατη με τη συμμετοχή της χώρας σε οποιαδήποτε ιμπεριαλιστική ένωση, όπως είναι η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, το ΔΝΤ, ο ΟΟΣΑ, με την ύπαρξη αμερικανοΝΑΤΟικών στρατιωτικών βάσεων. Η νέα εξουσία, ανάλογα με τις διεθνείς συνθήκες και τον περίγυρο της χώρας, θα επιδιώξει να αναπτυχθούν διακρατικές σχέσεις με αμοιβαίο όφελος ανάμεσα στην Ελλάδα και άλλες χώρες, ιδιαίτερα με χώρες που το επίπεδο ανάπτυξής τους, η φύση των προβλημάτων και των άμεσων συμφερόντων τους μπορούν να εξασφαλίσουν

Die Rolle und die Funktion der Zentralbank ändern sich. Die Regelung der Funktion des Geldes als Zirkulationsmittel für den Warenverkehr beschränkt sich im Austausch der sozialistischen Produktion mit der genossenschaftlichen landwirtschaftlichen Produktion und der Warenproduktion eines Teils der Konsumgüter, die nicht in sozialistischen Produktionsbetrieben produziert werden, bis zur endgültigen Abschaffung jeder Form des Privateigentums an Produktionsmitteln und der Existenz einer Warenproduktion. Die Zentralbank kontrolliert die entsprechenden Funktionen einiger spezialisierter staatlicher Kreditinstitute für die landwirtschaftlichen Produktionsgenossenschaften und für bestimmte individuelle Warenproduzenten.

Die Entwicklung der Zentralplanung und die Ausweitung des gesellschaftlichen Eigentums in alle Bereiche macht das Geld allmählich überflüssig, sowohl als Inhalt, als auch als Erscheinungsform, als den Beleg des individuellen Beitrags an der gesellschaftlichen Arbeit und Mittel der Verteilung des gesellschaftlichen Produkts auf der Grundlage der geleisteten Arbeit.

Die Zentralbank erhält eine Rolle zur Ausübung der allgemeinen gesellschaftlichen Bilanzierung und ist mit der Einrichtung und den Zielen der Zentralplanung verbunden. Die Zentralbank kontrolliert die internationalen, zwischenstaatlichen Handels- und Touristiktransaktionen, solange es kapitalistische Staaten auf der Welt gibt. Diese Transaktionen werden ausschließlich von staatlichen Einrichtungen durchgeführt. Sie reguliert die Goldreserven oder die Reserven anderer Waren, die die Funktion einer Weltwährung haben, oder sonstige Reservemittel.

Der sozialistische Aufbau ist unvereinbar mit der Teilnahme des Landes an jeglicher imperialistischer Vereinigung, wie der EU und der NATO, dem IWF, dem OECD, sowie mit der Existenz von Militärstützpunkten der USA und der NATO. Die neue Macht wird, entsprechend der internationalen Bedingungen und des Umfelds des Landes, anstreben, zwischenstaatliche Beziehungen im gegenseitigen Nutzen zwischen Griechenland und anderen Ländern aufzubauen. Dieses gilt besonders für Länder, deren Entwicklungsniveau und das Wesen ihrer Probleme und ihrer unmittelbaren Interessen,

μια τέτοια αμοιβαία ωφέλιμη συνεργασία.

Το σοσιαλιστικό κράτος θα επιδιώξει συνεργασία με κράτη και λαούς, που αντικειμενικά έχουν άμεσο συμφέρον να αντισταθούν σε οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά κέντρα του ιμπεριαλισμού, πρώτ' απ' όλα με λαούς που οικοδομούν στις χώρες τους το σοσιαλισμό. Θα επιδιώξει να αξιοποιήσει κάθε πρόσφορο «ρήγμα» που θα υπάρξει στο ιμπεριαλιστικό «μέτωπο», εξαιτίας των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, για τη διαφύλαξη και ενίσχυση της επανάστασης και του σοσιαλισμού. Η σοσιαλιστική Ελλάδα, πιστή στις αρχές του προλεταριακού διεθνισμού, θα αποτελέσει, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της, στήριγμα για το παγκόσμιο, αντιιμπεριαλιστικό επαναστατικό, κομμουνιστικό κίνημα.

Η ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών

Οι κοινωνικές ανάγκες προσδιορίζονται με βάση το επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων που έχει επιτευχθεί τη δεδομένη ιστορική περίοδο.

Βασικές κοινωνικές ανάγκες (Παιδεία, Υγεία - Πρόνοια) καλύπτονται καθολικά δωρεάν, ενώ άλλο τμήμα τους καλύπτεται από μικρό σχετικά μέρος του εργασιακού χρηματικού εισοδήματος (στέγη, ενέργεια - ύδρευση - θέρμανση, μετακίνηση, διατροφή).

Χαρακτηριστικό της πρώτης βαθμίδας των κομμουνιστικών σχέσεων, δηλαδή των σοσιαλιστικών, είναι η κατανομή ενός μέρους των προϊόντων ανάλογα με την εργασία, που είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής κληρονομιάς και μόνο ως προς τη μορφή μοιάζει με την εμπορευματική ανταλλαγή. Ο νέος τρόπος παραγωγής δεν την έχει αποβάλει, γιατί δεν έχει ακόμα αναπτύξει την ανθρώπινη παραγωγική δύναμη και τα μέσα παραγωγής στις αναγκαίες διαστάσεις με ευρύτατη χρησιμοποίηση της νέας τεχνολογίας. Η παραγωγικότητα της εργασίας δεν επιτρέπει ακόμα αποφασιστικά μεγάλη μείωση του εργασιμου χρόνου, εξάλειψη των βαριών εργασιών και της εργασιακής μονομέρειας, ώστε να εξαλειφθεί η ανάγκη του κοινωνικού καταναγκασμού προς εργασία.

eine solche gegenseitig vorteilhafte Zusammenarbeit gewährleisten können.

Der sozialistische Staat wird die Zusammenarbeit mit Ländern und Völkern anstreben, die objektiv ein unmittelbares Interesse daran haben, sich den ökonomischen, politischen und militärischen Zentren des Imperialismus zu widersetzen, vor allem mit Völkern, die in ihren Ländern den Sozialismus aufbauen. Er wird anstreben, jeden geeigneten „Riss“ in der imperialistischen „Front“, aufgrund der innerimperialistischen Gegensätze, zur Sicherung und Stärkung der Revolution und des Sozialismus zu nutzen. Das sozialistische Griechenland, den Prinzipien des proletarischen Internationalismus treu, wird im Rahmen seiner Möglichkeiten der internationalen, antiimperialistischen, revolutionären kommunistischen Bewegung eine Stütze sein.

Die Befriedigung der gesellschaftlichen Bedürfnisse

Die gesellschaftlichen Bedürfnisse werden auf der Grundlage des Entwicklungsniveaus der Produktivkräfte, die in der gegebenen historischen Periode erreicht worden ist, bestimmt.

Wichtige gesellschaftliche Bedürfnisse (Bildung, Gesundheitsversorgung, Fürsorge) werden in ihrer Gesamtheit unentgeltlich gedeckt, während ein anderer Teil von einem relativ niedrigen Teil des Arbeitseinkommens gedeckt wird (Wohnen, Wasser- und Energieversorgung, Heizung, Personenbeförderung, Nahrungsmittel).

Merkmal der ersten Stufe der kommunistischen Verhältnisse, d.h. der sozialistischen, ist die Verteilung eines Teils der Produkte entsprechend der Arbeitsleistung, als Resultat des kapitalistischen Erbes und nur der Form nach dem Warenaustausch ähnlich. Die neue Produktionsweise hat dies noch nicht abgelegt, weil sie die menschliche Produktivkraft und die Produktionsmittel durch umfassende Nutzung der neuen Technologien im erforderlichen Maß noch nicht entwickelt hat. Die Produktivität der Arbeit erlaubt noch keine entscheidend große Senkung der Arbeitszeit, keine Abschaffung der schweren Arbeiten und der Einseitigkeit der Arbeit, damit die Notwendigkeit des gesellschaftlichen Zwangs zur Arbeit abgeschafft werden kann.

Η σχεδιασμένη κατανομή της εργατικής δύναμης και των μέσων παραγωγής συνεπάγεται τη σχεδιασμένη κατανομή του κοινωνικού προϊόντος. Είναι δηλαδή ριζική η διαφορά σε σχέση με την κατανομή του κοινωνικού προϊόντος μέσω της αγοράς στη βάση νομοτελιών και κατηγοριών της εμπορευματικής ανταλλαγής.

Ο χρόνος εργασίας στο σοσιαλισμό είναι το μέτρο της ατομικής συνεισφοράς στην κοινωνική εργασία για την παραγωγή του συνολικού προϊόντος. Λειτουργεί ως μέτρο της κατανομής εκείνων των προϊόντων ατομικής κατανάλωσης που ακόμα κατανέμονται «σύμφωνα με την εργασία».

Η πρόσβαση στο μέρος του κοινωνικού προϊόντος που κατανέμεται «ανάλογα με την εργασία» καθορίζεται από την ατομική προσφορά εργασίας του καθενός στη συνολική κοινωνική εργασία, χωρίς να διαχωρίζεται σε σύνθετη ή απλή, χειρωνακτική ή όχι. Μέτρο της ατομικής προσφοράς είναι ο χρόνος εργασίας, που καθορίζεται από το σχέδιο με βάση τις συνολικές ανάγκες της κοινωνικής παραγωγής και τους υλικούς όρους της παραγωγικής διαδικασίας. Στον καθορισμό του χρόνου εργασίας συνυπολογίζονται οι ιδιαίτερες ανάγκες της κοινωνικής παραγωγής για τη συγκέντρωση εργατικού δυναμικού σε περιοχές, κλάδους κ.λπ. Επίσης, υπολογίζονται ιδιαίτερες κοινωνικές ανάγκες, όπως είναι η μητρότητα, οι ειδικές ανάγκες αναπήρων και άλλων ατόμων. Η ατομική στάση απέναντι στην οργάνωση και υλοποίηση της παραγωγικής διαδικασίας παίζει αποφασιστικό ρόλο στην παραγωγικότητα της εργασίας, στην εξοικονόμηση υλών, στην εφαρμογή παραγωγικότερων τεχνολογιών, στην ορθολογικότερη οργάνωση της εργασίας, στην άσκηση εργατικού ελέγχου στη διοίκηση - διεύθυνση.

Δημιουργούνται προϋποθέσεις για τη διαμόρφωση πρωτοπόρας κομμουνιστικής στάσης στην οργάνωση και εκτέλεση της εργασίας στην παραγωγική μονάδα ή κοινωνική υπηρεσία, με τη μείωση των καθαρά ανειδίκευτων και χειρωνακτικών εργασιών, τη μείωση του εργάσιμου χρόνου, σε συνδυασμό με την πρόσβαση σε επιμορφωτικά προγράμματα, υπηρεσίες αναψυχής, πολιτισμού, τη συμμετοχή

Von der planmäßigen Verteilung der Arbeitskraft und der Produktionsmittel leitet sich die planmäßige Verteilung des gesellschaftlichen Produktes ab. Das bedeutet also einen grundlegenden Unterschied im Vergleich zur Verteilung des gesellschaftlichen Produktes über den Markt auf der Grundlage der Gesetzmäßigkeiten und Kategorien des Warenaustausches.

Die Arbeitszeit im Sozialismus ist das Maß des individuellen Beitrages an der gesellschaftlichen Arbeit zur Produktion des Gesamtproduktes. Sie funktioniert als Maß für die Verteilung jener Produkte des individuellen Verbrauchs, die noch „nach der geleisteten Arbeit“ verteilt werden.

Der Zugang zum Teil des gesellschaftlichen Produktes, das „nach der geleisteten Arbeit“ verteilt wird, wird vom individuellen Arbeitsbeitrag jedes Einzelnen zur gesamtgesellschaftlichen Arbeit bestimmt, ohne, dass die Arbeit in komplexe oder einfache, manuelle oder nicht-manuelle unterschieden wird. Maß des individuellen Beitrages ist die Arbeitszeit, die vom Plan auf der Grundlage der gesamten Bedürfnisse der gesellschaftlichen Produktion und der materiellen Bedingungen des Produktionsprozesses bestimmt wird. Bei der Bestimmung der Arbeitszeit werden die besonderen Bedürfnisse der gesellschaftlichen Produktion für die Konzentrierung der Arbeitskraft in Regionen, Sparten usw. berücksichtigt. Auch besondere gesellschaftliche Erfordernisse, wie die Mutterschaft, die besonderen Bedürfnisse von Menschen mit Behinderungen und anderen Bevölkerungsgruppen werden berücksichtigt. Die individuelle Haltung gegenüber der Organisation und Realisierung des Produktionsprozesses spielt eine entscheidende Rolle bei der Arbeitsproduktivität, der Ersparnis von Rohstoffen, der Anwendung produktiverer Technologien, der rationaleren Organisation der Arbeit und der Ausübung der Arbeiterkontrolle in der Leitung und Verwaltung.

Es werden Voraussetzungen zur Herausbildung kommunistischer Vorbildhaltung bei der Organisation und der Ausführung der Arbeit im Produktionsbetrieb oder der sozialen Dienststelle geschaffen, durch die Reduzierung der rein unqualifizierten und manuellen Arbeiten, die Verringerung der Arbeitszeit in Kombination mit dem Zugang zu Fortbildungsmaßnahmen, Erholungsdienstleistungen, Kultur und Beteiligung

στον εργατικό έλεγχο. Απορρίπτεται η χρηματική μορφή κινήτρων.

Η σοσιαλιστική εξουσία που παραλαμβάνει από τον καπιταλισμό ως κληρονομιά μεγάλο αριθμό μισθωτών, που προέρχονται από τις διοικητικές υπηρεσίες του καπιταλισμού (κρατικούς υπαλλήλους, από το διοικητικό μηχανισμό στις επιχειρήσεις), επιδιώκει την πολιτική και πολιτιστική προσαρμογή και εργασιακή ένταξη τους στις σοσιαλιστικές παραγωγικές μονάδες και τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Η σχεδιασμένη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων στον κομμουνιστικό τρόπο παραγωγής απελευθερώνει όλο και περισσότερο χρόνο από την εργασία, ο οποίος αξιοποιείται για το ανέγερμα του μορφωτικού - πολιτιστικού επιπέδου του εργαζόμενου, για τη συμμετοχή του στην άσκηση των καθηκόντων εξουσίας και διεύθυνσης παραγωγής κ.λπ. Η διαμόρφωση κομμουνιστικής στάσης στην άμεσα κοινωνική εργασία εξαρτάται από την ολόπλευρη ανάπτυξη του ανθρώπου ως παραγωγικής δύναμης στη νέου τύπου κοινωνία που οικοδομείται και των κομμουνιστικών σχέσεων.

**Η διαπάλη του νέου με το παλιό.
Αναγκαιότητα η συνειδητή και σχεδιασμένη εξάλειψη των στοιχείων της ανωριμότητας**

Η πλήρης επικράτηση των νομοτελειών του κομμουνισμού προϋποθέτει το ξεπέραςμα των στοιχείων ανωριμότητας που χαρακτηρίζουν την κατώτερη βαθμίδα του, το σοσιαλισμό.

Στο σοσιαλισμό δεν έχει εξαλειφθεί κάθε κατάλοιπο προγενέστερων τρόπων παραγωγής, δεν έχουν διαμορφωθεί οι υλικές συνθήκες, ώστε ο νέος τρόπος παραγωγής να πάρει πλήρως τον κομμουνιστικό χαρακτήρα του, ώστε να έχει πλήρη ισχύ η αρχή «από τον καθένα ανάλογα με τις δυνατότητές του στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του».

Αρχικά παραμένουν μορφές ατομικής και ομαδικής ιδιοκτησίας, που αποτελούν βάση για την ύπαρξη των εμπορευματοχρηματικών σχέσεων.

Στη βάση της οικονομικής ανωριμότητάς του, παραμένουν κοινωνικές ανισότητες, διαστρωματώσεις, ουσιαστικές διαφορές ή αντιθέσεις, όπως ανάμεσα στην πόλη και το

an der Arbeiterkontrolle. Die Form der Geldanreize wird verworfen.

Die sozialistische Macht, die aus dem Kapitalismus eine große Anzahl von Lohnabhängigen aus den Verwaltungsdiensten als Erbe übernimmt (Staatsbedienstete, Verwaltungspersonal der Unternehmen) strebt ihre politische und kulturelle Anpassung an, sowie ihre Arbeitseingliederung in die sozialistischen Produktionsbetriebe und sozialen Dienste.

Die planmäßige Entwicklung der Produktivkräfte in der kommunistischen Produktionsweise befreit immer mehr Zeit von der Arbeit, die zur Anhebung des Bildungs- und kulturellen Niveaus des Werktätigen, zur Beteiligung an den Aufgaben der Machtausübung und der Leitung der Produktion usw. genutzt wird. Die Herausbildung einer kommunistischen Haltung gegenüber der unmittelbaren gesellschaftlichen Arbeit hängt von der allseitigen Entwicklung des Menschen als Produktivkraft in der sich aufbauenden Gesellschaft neuen Typs und der kommunistischen Verhältnissen.

Der Kampf des Neuen mit dem Alten. Die Notwendigkeit der bewussten und geplanten Abschaffung von Unreife-Merkmalen

Die vollständige Durchsetzung der Gesetzmäßigkeiten des Kommunismus setzt die Überwindung der Merkmale der Unreife, die seine untere Stufe, den Sozialismus kennzeichnen, voraus.

Im Sozialismus ist noch nicht jedes Überbleibsel vorheriger Produktionsweisen abgeschafft worden. Die materiellen Bedingungen sind noch nicht herausgebildet worden, damit die neue Produktionsweise seinen kommunistischen Charakter vollständig annimmt, so dass das Prinzip „von jedem nach seinen Möglichkeiten, jedem nach seinen Bedürfnissen“ völlig in Kraft tritt.

Anfangs bleiben Formen des Privat- oder Gruppeneigentums bestehen, die die Grundlage für die Existenz der Ware-Geld-Beziehungen bilden.

Aufgrund der ökonomischen Unreife des Sozialismus bestehen soziale Ungleichheiten, Schichtungen, wesentliche Differenzen und

χωριό, στους εργαζόμενους της πνευματικής και χειρωνακτικής εργασίας, στους εργάτες υψηλής και χαμηλής ειδίκευσης, οι οποίες πρέπει σταδιακά, σχεδιασμένα να εξαλείφονται.

Κατά τη σοσιαλιστική οικοδόμηση, η εργατική τάξη σταδιακά και όχι ενιαία αποκτά τη δυνατότητα να έχει ολοκληρωμένη γνώση των διαφορετικών τμημάτων της παραγωγικής διαδικασίας, της επιτελικής δουλειάς, ουσιαστικό ρόλο στην οργάνωση της εργασίας. Ως συνέπεια των δυσκολιών αυτής της διαδικασίας, είναι ακόμη δυνατό εργαζόμενοι με διευθυντικό ρόλο στην παραγωγή, εργαζόμενοι της πνευματικής εργασίας και υψηλής επιστημονικής ειδίκευσης, να αυτονομούν το ατομικό ή και το ομαδικό συμφέρον τους από το κοινωνικό συμφέρον, να διεκδικούν μεγαλύτερο μερίδιο από το συνολικό κοινωνικό προϊόν, αφού δεν έχει κυριαρχήσει η κομμουνιστική στάση απέναντι στην εργασία. Η αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων είναι υπόθεση της ταξικής πάλης που διεξάγεται σε συνθήκες σοσιαλιστικής οικοδόμησης, υπό την καθοδήγηση του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Η κοινωνική επανάσταση δεν περιορίζεται στην κατάληψη της εξουσίας και στη διαμόρφωση της οικονομικής βάσης για τη σοσιαλιστική ανάπτυξη, αλλά επεκτείνεται σε όλη τη σοσιαλιστική πορεία, περιλαμβάνει τη σοσιαλιστική ανάπτυξη για την προσέγγιση της ανώτερης, κομμουνιστικής βαθμίδας.

Στη συνέχεια, οι νέες σχέσεις επεκτείνονται και βαθαίνουν, αναπτύσσονται οι κομμουνιστικές σχέσεις και ο νέος άνθρωπος σε ανώτερο επίπεδο που κατοχυρώνει την ανεπίστρεπτη κυριαρχία του κομμουνισμού, εφόσον έχουν καταργηθεί οι καπιταλιστικές σχέσεις παγκόσμια ή τουλάχιστον στις αναπτυγμένες και στις βαρύνουσες στο ιμπεριαλιστικό σύστημα χώρες.

Στη σοσιαλιστική πορεία εμπεριέχεται η δυνατότητα αντιστροφής και οπισθοδρόμησης προς τον καπιταλισμό, όπως ανέδειξε η πείρα της αντεπαναστατικής ανατροπής της ΕΣΣΔ και των άλλων σοσιαλιστικών κρατών. Η οπισθοδρόμηση, σε κάθε περίπτωση, αποτελεί προσωρινό φαινόμενο στην Ιστορία. Το πέρασμα από έναν

Widersprüche, z.B. zwischen Stadt und Land, zwischen den Werktätigen manueller und geistiger Arbeit, zwischen Arbeitern hoher und niedriger Qualifizierung, die allmählich und planmäßig abgeschafft werden sollen.

Beim sozialistischen Aufbau erhält die Arbeiterklasse, schrittweise und nicht einheitlich, die Fähigkeit, eine umfassende Kenntnis der unterschiedlichen Produktionsabschnitte, des stabsmäßigen Arbeitens und eine tragende Rolle bei der Organisation der Arbeit zu haben. Als Folge der Schwierigkeiten dieses Prozesses ist es noch möglich, dass Werktätige, die eine leitende Rolle in der Produktion spielen, Werktätige der geistigen Arbeit, und solche mit hoher Qualifikation, ihr individuelles Interesse oder ihr Gruppeninteresse vom gesellschaftlichen Interesse abkoppeln, und einen größeren Anteil am gesamten gesellschaftlichen Produkt beanspruchen, weil sich die kommunistische Haltung gegenüber der Arbeit noch nicht durchgesetzt hat. Die Auseinandersetzung mit solchen Phänomenen ist ein Anliegen des Klassenkampfes, der unter Bedingungen des sozialistischen Aufbaues unter der Leitung der Kommunistischen Partei geführt wird.

Die soziale Revolution bleibt nicht auf die Erringung der Macht und auf die Bildung der ökonomischen Basis für die sozialistische Entwicklung beschränkt, sondern erweitert sich während des gesamten sozialistischen Weges und beinhaltet die sozialistische Entwicklung zur Annäherung an die höhere kommunistische Stufe.

Folglich erweitern und vertiefen sich die neuen Verhältnisse, die kommunistischen Verhältnisse entfalten sich und der neue Mensch entwickelt sich auf eine höhere Stufe, die die unumkehrbare Herrschaft des Kommunismus sichert, wenn die kapitalistischen Verhältnisse weltweit oder zumindest in den entwickelten, einflussreichen Ländern des imperialistischen Systems abgeschafft sind.

Der sozialistische Weg beinhaltet die Wahrscheinlichkeit der Umkehr und des Rückschrittes zum Kapitalismus, wie die Erfahrung des konterrevolutionären Umsturzes der UdSSR und der anderen sozialistischen Staaten gezeigt hat. Der Rückschritt bedeutet geschichtlich auf jeden Fall ein vorübergehendes Phänomen. Der Übergang von einer niederen zu

κατώτερο τρόπο παραγωγής σε έναν ανώτερο δεν είναι ευθύγραμμη ανοδική διαδικασία. Αυτό αποδεικνύει και η ίδια η ιστορία επικράτησης του καπιταλισμού.

Το άλμα που συντελείται κατά τη διάρκεια της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, δηλαδή κατά την επαναστατική περίοδο μετάβασης από τον καπιταλισμό στον αναπτυσσόμενο κομμουνισμό, είναι ποιοτικά ανώτερο από κάθε προηγούμενο, καθώς οι κομμουνιστικές σχέσεις, ως μη εκμεταλλευτικές, δε διαμορφώνονται στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Διεξάγεται ένας αγώνας του νέου ενάντια στις επιβιώσεις του παλιού σε όλες τις σφαίρες της κοινωνικής ζωής, πάλι για ριζική αλλαγή όλων των οικονομικών σχέσεων και κατ' επέκταση όλων των κοινωνικών σχέσεων σε κομμουνιστικές.

Κατά το μακρόχρονο αυτό πέρασμα από την καπιταλιστική στην αναπτυσσόμενη κομμουνιστική κοινωνία, η πολιτική της επαναστατικής εργατικής εξουσίας, με καθοδηγητική δύναμη το Κομμουνιστικό Κόμμα, αποκτά προτεραιότητα στη διαμόρφωση, επέκταση και εμβάθυνση, στην πλήρη και ανεπιστρεπτη κυριαρχία των νέων κοινωνικών σχέσεων, όχι βουλευσιαρχικά, αλλά στη βάση των νομοτελειών του κομμουνιστικού τρόπου παραγωγής.

Είναι διαρκής πάλη για την εξάλειψη κάθε μορφής ομαδικής και ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα και προϊόντα παραγωγής και της μικροαστικής συνείδησης που έχει βαθιές ιστορικές ρίζες. Είναι αγώνας για τη διαμόρφωση κομμουνιστικής συνείδησης και στάσης στην άμεσα κοινωνική εργασία.

Η σοσιαλιστική συσσώρευση που επιτυγχάνεται οδηγεί σε ένα νέο επίπεδο ευημερίας. Το νέο επίπεδο κάνει δυνατή τη σταδιακή επέκταση των νέων σχέσεων στο μέρος των παραγωγικών δυνάμεων που προηγούμενα δεν ήταν ώριμο να ενταχθεί στην άμεσα κοινωνική παραγωγή. Ολοένα και διευρύνονται οι υλικές προϋποθέσεις για την κατάργηση όποιων διαφορών παραμένουν στην κατανομή του κοινωνικού προϊόντος στους εργαζόμενους της άμεσα κοινωνικής παραγωγής, για τη συνεχή μείωση του υποχρεωτικού χρόνου εργασίας, για τη συνεχή μορφωτική - πολιτιστική ανάπτυξη και τεχνολογική ή επιστημονική ειδίκευση, την εκρίζωση θρησκευτικών προκαταλήψεων,

einer höheren Produktionsweise ist keine linear steigende Bewegung. Dies zeigt auch die Geschichte der Durchsetzung des Kapitalismus.

Der Sprung während des sozialistischen Aufbaus, d.h. während der revolutionären Übergangsperiode vom Kapitalismus zum entwickelten Kommunismus, ist qualitativ höher als jeder vorherige, weil die kommunistischen Verhältnisse - als nicht ausbeuterische - sich nicht im Rahmen des Kapitalismus entwickeln. Es findet ein Kampf zwischen dem Neuen und den Überbleibseln des Alten in allen Sphären des gesellschaftlichen Lebens statt, ein Kampf um die grundlegende Änderung aller ökonomischen Verhältnisse und damit aller gesellschaftlichen Beziehungen zu kommunistischen.

Während dieses langjährigen Überganges von der kapitalistischen zur entwickelten kommunistischen Gesellschaft bekommt die Politik der revolutionären Arbeitermacht, unter der Leitung der Kommunistischen Partei, Vorrang bei der Gestaltung, Ausweitung und Vertiefung der vollständigen und unumkehrbaren Durchsetzung der neuen gesellschaftlichen Verhältnisse, nicht auf einer voluntaristischen Basis, sondern auf der Grundlage der Gesetzmäßigkeiten der kommunistischen Produktionsweise.

Es ist ein dauerhafter Kampf für die Abschaffung jeder Form von Gruppen- und Privateigentum an den Produktionsmitteln und an den Produkten, sowie die Abschaffung des kleinbürgerlichen Bewusstseins, das tiefe historische Wurzeln hat. Es ist ein Kampf für die Entwicklung eines kommunistischen Bewusstseins und einer kommunistischen Haltung gegenüber der unmittelbaren gesellschaftlichen Arbeit.

Die erreichte sozialistische Akkumulation führt zu einem neuen Niveau des Wohlstands. Das neue Niveau macht die schrittweise Ausweitung der neuen Verhältnisse zu dem Teil der Produktivkräfte möglich, die vorher nicht reif waren, um in die unmittelbare gesellschaftliche Produktion eingegliedert zu werden. Immer mehr verbreiten sich die materiellen Bedingungen für die Abschaffung der Unterschiede bei der Verteilung des gesellschaftlichen Produktes zwischen den Werktätigen, bei der unmittelbaren gesellschaftlichen Produktion, für die ständige Verringerung der notwendigen Arbeitszeit, die ständige Bildungs- und kulturelle Entwicklung und technologische wissenschaftliche Spezialisierung

αντιδραστικών και αναχρονιστικών αντιλήψεων, ηθών και κοινωνικής συμπεριφοράς στις σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων.

Σύμφωνα με τον καθολικό κοινωνικό νόμο της αντιστοίχισης των σχέσεων παραγωγής με το επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων, το κάθε ιστορικά νέο επίπεδο ανάπτυξης των δεύτερων, που επιτυγχάνει η σοσιαλιστική οικοδόμηση, απαιτεί την παραπέρα «επαναστατικοποίηση» των σχέσεων παραγωγής και όλων των οικονομικών σχέσεων, στην κατεύθυνση της πλήρους μετατροπής τους σε κομμουνιστικές μέσω της επαναστατικής πολιτικής.

Η ανάπτυξη του κομμουνιστικού τρόπου παραγωγής στην πρώτη βαθμίδα του, τη σοσιαλιστική, είναι διαδικασία για την εξάλειψη της κατανομής του κοινωνικού προϊόντος με χρηματική μορφή. Η κομμουνιστική παραγωγή - και στην ανώριμη βαθμίδα της - είναι άμεσα κοινωνική παραγωγή.

Θεμελιακές αρχές συγκρότησης της σοσιαλιστικής εξουσίας

Η σοσιαλιστική εξουσία είναι η επαναστατική εξουσία της εργατικής τάξης, η δικτατορία του προλεταριάτου. Η εργατική εξουσία αντικαθιστά όλους τους αστικούς θεσμούς, που έχει τσακίσει η επαναστατική δράση, με τους νέους λαογέννητους θεσμούς.

Η επαναστατική εργατική εξουσία προϋποθέτει υψηλού βαθμού οργάνωση με όλα τα μέσα. Απαιτεί εργατικό έλεγχο στην άσκηση διοίκησης των βιομηχανικών μονάδων, πρώτα απ' όλα στους κλάδους στρατηγικής σημασίας, ώστε να πραγματοποιείται το δημιουργικό οικονομικό - κοινωνικό και πολιτιστικό έργο της σε όλες τις συνθήκες -σε περίοδο πιθανού πολέμου ή τη σχετικά πιο ειρηνική περίοδο σοσιαλιστικής οικοδόμησης- για να γίνει εφικτή η υπεροχή της εργατικής και λαϊκής πλειοψηφίας απέναντι στην οργανωμένη εγχώρια και εξωτερική αντίσταση του κεφαλαίου, στην αντεπαναστατική δράση του μετά από την απώλεια της εξουσίας του.

Προϋποθέτει προετοιμασία και ικανότητα για την ταχύτερη δυνατή κινητοποίηση των κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής, όλου

des Menschen, für die Entwurzelung religiöser Vorurteile, reaktionärer und anachronistischer Auffassungen und moralischer Vorstellungen sowie gesellschaftlicher Verhaltensweisen in den Beziehungen zwischen den beiden Geschlechtern.

Gemäß dem allgemeingültigen gesellschaftlichen Gesetz der Anpassung der Produktionsverhältnisse an das Niveau der Entwicklung der Produktivkräfte, verlangt jedes historisch neue Niveau der Entwicklung der Produktivkräfte, das der sozialistische Aufbau anfangs erreicht, die weitere „Revolutionierung“ der Produktionsverhältnisse und aller ökonomischen Verhältnisse durch revolutionäre Politik in Richtung ihrer vollständigen kommunistischen Transformation.

Die Entwicklung der kommunistischen Produktionsweise auf ihrer ersten Stufe, der sozialistischen, ist ein Prozess der Abschaffung der Verteilung des gesellschaftlichen Produkts in Geldform. Die kommunistische Produktion, auch auf ihrer unreifen Stufe, ist unmittelbare gesellschaftliche Produktion.

Grundprinzipien der Gestaltung der sozialistischen Macht

Die sozialistische Macht ist die revolutionäre Macht der Arbeiterklasse, die Diktatur des Proletariats. Die Arbeitermacht ersetzt alle bürgerlichen Institutionen, die die revolutionäre Aktion zerschlagen hat, durch die neuen, vom Volk geschaffenen, Institutionen.

Die revolutionäre Arbeitermacht setzt einen hohen Grad an Organisierung mit allen Mitteln voraus. Sie fordert die Arbeiterkontrolle bei der Ausübung der Verwaltung der Industriebetriebe, vor allem in den strategisch wichtigen Branchen, damit ihr schöpferisches wirtschaftlich-soziales und kulturelles Werk unter allen Bedingungen realisiert wird, sowohl in der Zeit eines möglichen Krieges oder in der relativ friedlicheren Periode des sozialistischen Aufbaus. So kann die Überlegenheit der Arbeiter- und Volksmehrheit gegenüber dem in- und ausländischen Widerstand des Kapitals und seiner konterrevolutionären Aktivität nach dem Machtverlust erreicht werden.

Die revolutionäre Arbeitermacht setzt die Vorbereitung und die Fähigkeit der schnellst

του εργατικού δυναμικού μέσω του Κεντρικού Σχεδιασμού, ώστε γρήγορα να αποκαταστήσει τις απώλειες της περιόδου πανεθνικής κρίσης που έχει προηγηθεί, της αντίστασης των καπιταλιστών, αλλά και των ανώτερων μεσαίων στρωμάτων, του εξωτερικού οικονομικού αποκλεισμού, των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων κ.λπ.

Οι θεμελιακές αρχές της επαναστατικής εργατικής εξουσίας προκύπτουν από την αντικειμενική θέση της εργατικής τάξης στην κοινωνικοποιημένη παραγωγή, η οποία όμως δεν έχει κατακτήσει ενιαία συνείδηση του κοινωνικού της ρόλου.

Οι θεμελιακές αρχές της νέας εξουσίας βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με την παλιά, την αστική εξουσία, επειδή η κοινωνικοποιημένη εργασία καθιστά άχρηστη την ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής.

Η έκταση και οι μορφές που χρησιμοποιεί η επαναστατική εργατική εξουσία για την καταστολή της αντεπαναστατικής δράσης εξαρτώνται από τη στάση πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων απέναντι στις δύο αντιμαχόμενες δυνάμεις, την εργατική και την καπιταλιστική.

Η οργάνωση της νέας εξουσίας είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης. Η συμμετοχή των άλλων κοινωνικών δυνάμεων

Το σοσιαλιστικό κράτος, ως όργανο της ταξικής πάλης που συνεχίζεται με άλλες μορφές και σε νέες συνθήκες, δεν έχει μόνο αμυντική - κατασταλτική οργανωτική λειτουργία. Έχει δημιουργική, οικονομική, πολιτιστική, διαπαιδαγωγική, υπό την καθοδήγηση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Εκφράζει μια ανώτερη μορφή δημοκρατίας, με βασικό χαρακτηριστικό της την ενεργητική συμμετοχή της εργατικής τάξης και γενικότερα του λαού στη διαμόρφωση της σοσιαλιστικής κοινωνίας, στην επίλυση όλων των παλιών αντιφάσεων και των κοινωνικών ανισοτήτων, στον έλεγχο της διεύθυνσης των παραγωγικών μονάδων, των κοινωνικών και διοικητικών υπηρεσιών, όλων των οργάνων εξουσίας από κάτω έως πάνω. Εξασφαλίζεται η άσκηση κριτικής σε αποφάσεις και χειρισμούς που εμποδίζουν τη σοσιαλιστική οικοδόμηση, με την απρόσκοπτη καταγγελία υποκειμενικών

möglichen Mobilisierung der vergesellschafteten Produktionsmittel und aller Arbeitskräfte durch die Zentralplanung voraus, damit die Verluste aus der vorausgegangenen Periode der landesweiten Krise, des Widerstands der Kapitalisten, aber auch der oberen Mittelschichten, dem ausländischen Embargo, den imperialistischen Interventionen und Kriegen usw. rasch ausgeglichen werden.

Die Grundprinzipien der revolutionären Arbeitermacht ergeben sich aus der objektiven Stellung der Arbeiterklasse in der vergesellschafteten Produktion, die allerdings noch kein einheitliches Bewusstsein ihrer sozialen Rolle erreicht hat.

Die Grundprinzipien der neuen Macht stehen in vollem Gegensatz zur alten bürgerlichen Macht, da die vergesellschaftete Arbeit das Privateigentum an den Produktionsmitteln nutzlos macht.

Der Umfang und die Formen, die die revolutionäre Arbeitermacht bei der Unterdrückung der konterrevolutionären Aktivität anwenden wird, werden von der Haltung der politischen und sozialen Organisationen gegenüber den beiden sich bekämpfenden Kräften, der Kraft der Arbeiterklasse und der kapitalistischen Kraft, abhängen.

Die Organisation der neuen Macht ist Anliegen der gesamten Arbeiterklasse. Die Beteiligung der anderen gesellschaftlichen Kräfte

Der sozialistische Staat, als Organ des Klassenkampfes, der mit neuen Formen unter neuen Bedingungen fortgeführt wird, hat nicht lediglich defensiv-repressive, organisatorische Funktionen. Er hat auch schöpferische, ökonomische, kulturelle, erzieherische Funktionen, unter der Leitung der Kommunistischen Partei. Er drückt eine höhere Form der Demokratie aus, mit der aktiven Beteiligung der Arbeiterklasse und des Volkes im Allgemeinen, als wichtigstes Merkmal, an der Gestaltung der sozialistischen Gesellschaft, der Lösung der Gesamtheit der alten Widersprüche und sozialen Ungleichheiten, der Kontrolle der Verwaltung der Produktionsbetriebe, der sozialen und administrativen Dienststellen, aller Machtorgane von unten bis oben. Gewährleistet wird die Kritikausübung gegenüber

<p>αυθαιρεσιών, γραφειοκρατικής στάσης στελεχών και άλλων αρνητικών φαινομένων και παρεκκλίσεων από τις σοσιαλιστικές - κομμουνιστικές αρχές.</p> <p>Βάθρο της εργατικής εξουσίας είναι η υποχρέωση κάθε ικανού και ικανής να εργάζεται -στην εργάσιμη σύμφωνα με το νόμο ηλικία- και μέσω της εργασίας του να ασκεί τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ως προς τα όργανα εξουσίας, ενώ τα ίδια τα όργανα, συνολικά το εργατικό κράτος εξασφαλίζει σε όλους εργασία αντιστοιχη με την ειδικευση ή επανειδίκευσή τους, ανεξάρτητα από το μορφωτικό επίπεδο, τη γλωσσική, πολιτιστική, θρησκευτική κληρονομιά του.</p> <p>Θεμέλιο της εργατικής εξουσίας είναι η παραγωγική μονάδα, η κοινωνική υπηρεσία, η διοικητική μονάδα, ο παραγωγικός συνεταιρισμός.</p> <p>Στη Συνέλευση των εργαζομένων θεμελιώνεται η άμεση και έμμεση εργατική δημοκρατία, η αρχή του ελέγχου, της απόδοσης ευθύνης και της ανακλητότητας.</p> <p>Το εκλογικό δικαίωμα στη σοσιαλιστική εξουσία σημαίνει ο εργαζόμενος να εκλέγει και να εκλέγεται σε όλα τα όργανα εξουσίας, να ελέγχει και να ανακαλεί συμβούλους και αντιπροσώπους, δικαίωμα που μπορεί να στερηθεί μόνο ως εφαρμογή του ποινικού - πειθαρχικού Δικαίου.</p> <p>Η εργατική εξουσία επιδιώκει να εργαστούν οι ικανές προς εργασία γυναίκες μη συντάξιμης ηλικίας. Για τις γυναίκες που δεν είχαν προηγούμενα εργαστεί και είναι κοντά στη συνταξιοδότηση εξασφαλίζεται η άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος.</p> <p>Το ίδιο αφορά τους ενήλικες μη εργαζόμενους σπουδαστές - φοιτητές που ασκούν το δικαίωμά τους μέσω της αντιστοιχης εκπαιδευτικής μονάδας φοίτησης που απαρτίζεται από τους εργαζόμενους και τους φοιτητές.</p> <p>Οι συνταξιούχοι συμμετέχουν μέσα από τις διαδικασίες του τελευταίου εργασιακού τους χώρου.</p> <p>Τμήματα του πληθυσμού με ειδικά προβλήματα</p>	<p>Entscheidungen und Handlungen, die den sozialistischen Aufbau behindern, mit der ungehinderten Rüge subjektiver Willkür, bürokratischer Haltung von Funktionären sowie anderer negativer Phänomene und Abweichungen von den sozialistischen-kommunistischen Prinzipien.</p> <p>Grundlage der Arbeitermacht ist die Pflicht jedes arbeitsfähigen Menschen – innerhalb des gesetzlich festgesetzten Arbeitsalters – zu arbeiten und mittels der Arbeit seine Rechte gegenüber den Machtorganen auszuüben und seinen Pflichten nachzugehen. Die Machtorgane, der Arbeiterstaat insgesamt, sichert allen eine Arbeit gemäß ihrer Qualifikation oder Nachqualifikation, unabhängig vom Bildungsniveau und vom sprachlichen, kulturellen und religiösen Erbe.</p> <p>Fundament der Arbeitermacht ist die Produktionsbetrieb, der soziale Dienst, die Administrationsdienststelle und die Produktionsgenossenschaft.</p> <p>In der Versammlung der Werktätigen wird die direkte und indirekte Arbeiterdemokratie begründet, das Prinzip der Kontrolle, der Rechenschaftslegung und der Abwahlmöglichkeit.</p> <p>Das Wahlrecht in der sozialistischen Macht bedeutet, dass der Werktätige alle Machtorgane wählen und bei allen Machtorganen gewählt werden kann, Ratsmitglieder und Vertreter zu kontrollieren und abzuwählen. Der Ausschluss vom Wahlrecht kann nur in der Umsetzung des Straf- und Disziplinarrechts erfolgen.</p> <p>Die Arbeitermacht strebt an, dass arbeitsfähige Frauen unterhalb des Rentenalters arbeiten. Frauen, die vorher nicht gearbeitet haben und dem Renteneintrittsalter nähern, wird die Ausübung ihres Wahlrechtes gewährleistet.</p> <p>Dasselbe trifft auch für nicht arbeitende volljährige Lehrlinge und Studenten zu, die ihr Recht in der entsprechenden Bildungseinrichtung wahrnehmen, zu der auch die Mitarbeiter und die Studierenden gehören.</p> <p>Die Rentner beteiligen sich an den Wahlvorgängen im Rahmen ihrer letzten Arbeitsstelle.</p> <p>Bevölkerungsteile mit besonderen Problemen</p>
---	--

ασκούν τα δικαιώματά τους είτε ως συνταξιούχοι είτε εντασσόμενοι σε εργασία με ευνοϊκότερους όρους ή σε ειδικές εκπαιδευτικές - παραγωγικές μονάδες.

Η σοσιαλιστική εξουσία διασφαλίζει για «αλλόγλωσσα» τμήματα του πληθυσμού τη διάσωση της γλώσσας και των πολιτιστικών παραδόσεων, τη γνωριμία με τις ιστορικές ρίζες τους, εντάσσοντας ειδικό πρόγραμμα στο ενιαίο εκπαιδευτικό και πολιτιστικό σύστημα. Καταργεί τους ξεχωριστούς οικισμούς, παίρνει ειδικά μέτρα για να εκπροσωπούνται στα ανώτερα όργανα.

Η εργατική εξουσία εκφράζει τη συμμαχία της με τους μεμονωμένους αυτοαπασχολούμενους και τους συνεταιρισμένους αγρότες, δίνοντας τη δυνατότητα της ξεχωριστής αντιπροσώπευσής τους μέσω των Συμβουλίων τους, για τα οποία ψηφίζουν αντίστοιχα και οι συνταξιούχοι. Τα συμβούλια αυτά έχουν μεταβατικό χαρακτήρα, αφού αντιστοιχούν σε μεταβατικές μορφές ιδιοκτησίας, με προοπτική την ένταξη αυτών των στρωμάτων στην άμεσα κοινωνική παραγωγή.

Ο εργατικός χαρακτήρας της εξουσίας διασφαλίζεται στη σύνθεση των περιφερειακών και κεντρικών οργάνων, στα οποία εκπροσωπούνται οι αυτοαπασχολούμενοι και οι συνεταιρισμένοι αγρότες.

Ορισμένες κατευθύνσεις για τη συγκρότηση των οργάνων εξουσίας

Η δομή των οργάνων εξουσίας περιλαμβάνει:

Το Εργατικό Συμβούλιο, το Περιφερειακό Συμβούλιο και το Ανώτατο Όργανο της Εργατικής Εξουσίας.

Το Ανώτατο Όργανο της Εργατικής Εξουσίας έχει την ευθύνη του Κεντρικού Σχεδιασμού, του δημιουργικού έργου στην οικονομία και σε όλες τις κοινωνικές σχέσεις, της περιφρούρησης της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, των διακρατικών σχέσεων. Έχει πλήρεις εξουσίες, νομοθετικές, εκτελεστικές, δικαστικές, τις οποίες οργανώνει αντίστοιχα με επιτελικές δομές.

Κρατικό όργανο ιδιαίτερης σημασίας είναι η Ανώτατη Διεύθυνση Κεντρικού Σχεδιασμού, που

nehmen ihre Rechte entweder als Rentner, oder in Arbeitsstellen mit geeigneten Arbeitsbedingungen, oder in qualifizierten Bildungs- und Produktionsstätten wahr.

Die sozialistische Macht sichert den Bevölkerungsteilen, die andere Sprachen sprechen, die Bewahrung ihrer Sprache und ihrer kulturellen Traditionen, die Kenntnis ihrer geschichtlicher Wurzeln, durch die Eingliederung in ein spezielles Programm im Rahmen des einheitlichen Bildungswesens und der Kultur. Sie schafft die gesonderten Siedlungen ab und ergreift besondere Maßnahmen, damit sie in den höheren Organen vertreten werden.

Die Arbeitermacht drückt das Bündnis mit den einzelnen Selbständigen und den genossenschaftlichen Bauern aus, indem sie die Möglichkeit ihrer gesonderten Vertretung durch ihre eigenen Räte einräumt, für die auch die jeweiligen Rentner wählen. Diese Räte haben einen Übergangscharakter, da sie Übergangseigentumsformen entsprechen. Diese Schichten werden perspektivisch in die unmittelbare gesellschaftliche Produktion eingegliedert.

Der Arbeitercharakter der Macht wird durch die Zusammensetzung der regionalen und zentralen Organe gewährleistet sein, in denen die Selbständigen und die genossenschaftlichen Bauern vertreten werden.

Einige Richtlinien für die Konstituierung der Machtorgane

Die Struktur der Machtorgane beinhaltet:

Den Arbeiterrat, den Regionalrat und das Oberste Organ der Arbeitermacht.

Das Oberste Organ der Arbeitermacht trägt die Verantwortung für die Zentralplanung, für das schöpferische Werk in der Ökonomie und in allen gesellschaftlichen Verhältnissen, den Schutz des sozialistischen Aufbaus und die zwischenstaatlichen Beziehungen. Es besitzt volle legislative, exekutive und rechtsprechende Macht, die jeweils über stabsmäßige Strukturen organisiert werden.

Staatliches Organ von besonderer Bedeutung ist die Oberste Leitung der Zentralplanung, die auch

περιλαμβάνει και επιτροπές για ειδικά ζητήματα, όπως για τις ιδιαίτερες ανάγκες των γυναικών, των νέων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες κ.λπ.

Όλα τα όργανα διέπονται από την αρχή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, η οποία εξασφαλίζει το ενιαίο του Κεντρικού Σχεδιασμού και την εξειδίκευση στην υλοποίησή του.

Η ρύθμιση του χρόνου εργασίας των μελών των οργάνων γίνεται από το χώρο εργασίας τους για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα της εκλογής τους και ανάλογα με το μέγεθος των υποχρεώσεων τους στα όργανα. Νομοθετικά αποκλείεται οποιοδήποτε οικονομικό προνόμιο. Το ίδιο ισχύει και για τους διευθυντές των σοσιαλιστικών παραγωγικών και διοικητικών μονάδων, των κοινωνικών υπηρεσιών.

Η Διεύθυνση της παραγωγικής μονάδας, της κοινωνικής υπηρεσίας ή διοικητικής μονάδας είναι πολυπρόσωπη, συμμετέχει στο Εργατικό Συμβούλιο. Ζήτημα ελέγχου και ανάκλησης της Διεύθυνσης θέτουν όλα τα αντίστοιχα σώματα και όργανα.

Η τοποθέτηση - τουλάχιστον για τις μονάδες ενός σημαντικού μεγέθους - οικονομικού διευθυντή και διευθυντή παραγωγής είναι ζήτημα καταμερισμού του ανάλογα εξειδικευμένου δυναμικού που αντιμετωπίζει ο Κεντρικός Σχεδιασμός. Τα όργανα εξουσίας έχουν την υποχρέωση να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για τη διοίκηση της μονάδας από το δυναμικό της.

Και στα τρία επίπεδα των οργάνων εξουσίας - Εργασιακό, Περιφερειακό, Πανελλαδικό- ιεραρχικά, ανήκει η οργάνωση της περιφρούρησης της επανάστασης, της Λαϊκής Δικαιοσύνης, ο ελεγκτικός μηχανισμός.

Σε όλα τα ειδικά όργανα -δικαστικά, ελεγκτικά, περιφρούρησης- συμμετέχουν αντιπρόσωποι των εργαζομένων, αλλά και εξειδικευμένο προσωπικό.

Στη θέση του αστικού Στρατού και των Σωμάτων καταστολής, που έχουν διαλυθεί εξολοκλήρου, δημιουργούνται νέοι θεσμοί της σοσιαλιστικής εξουσίας, στη βάση της επαναστατικής πάλης για τη συντριβή της αντίστασης των εκμεταλλευτών και την υπεράσπιση της Επανάστασης. Διαμορφώνεται νέο στελεχικό δυναμικό, διαπαιδαγωγημένο με τις αρχές της νέας εξουσίας, από νέους με εργατική καταγωγή.

Ausschüsse für besondere Fragen beinhaltet, wie die besonderen Bedürfnisse der Frauen, der Jugend, der Menschen mit Behinderungen usw.

Für alle Organe gilt das Prinzip des demokratischen Zentralismus, der den einheitlichen Charakter der Zentralplanung und die Spezifizierung bei ihrer Umsetzung gewährleistet.

Die Regelung der Arbeitszeit der Mitglieder der Organe erfolgt durch die Arbeitsstelle für die Dauer ihrer Wahlperiode und entsprechend dem Umfang ihrer Aufgaben in den Organen. Jeglicher finanzieller Vorteil wird durch Gesetz ausgeschlossen. Dasselbe gilt auch für die Leiter der sozialistischen Produktions- und Verwaltungsbetriebe und der Sozialen Dienste.

Die Leitung des Produktionsbetriebs, des Sozialen Dienstes oder der Verwaltungsbehörde besteht aus mehreren Personen und beteiligt sich am Arbeiterrat. Alle entsprechenden Gremien und Organe sind befugt, Fragen der Kontrolle und der Abberufung der Leitung aufzuwerfen.

Der Einsatz – zumindest für Betriebe einer bedeutenden Größe – eines Ökonomischen und eines Produktionsleiters ist eine Frage der Verteilung des entsprechend qualifizierten Personals, die die Zentralplanung klärt. Die Machtorgane haben die Verpflichtung, die Voraussetzungen für die Leitung des Betriebes aus seinem Personal zu schaffen.

Auf allen drei Ebenen der Machtorgane – Betriebsebene, Regionalebene, Landesebene – gehört hierarchisch die Organisierung des Schutzes der Revolution, der Volksjustiz und des Kontrollapparats.

In all den speziellen Organen – Justiz, Kontrolle, Schutz – beteiligen sich Vertreter der Werktätigen, sowie qualifiziertes Personal.

An der Stelle der bürgerlichen Armee und der Repressionsorgane, die vollständig aufgelöst worden sind, entstehen neue Institutionen der sozialistischen Macht auf der Grundlage des revolutionären Kampfes zur Zerschlagung des Widerstandes der Ausbeuter und der Verteidigung der Revolution. Ein neues leitendes Personal, erzogen nach den Prinzipien der neuen Macht, bestehend aus jungen Menschen mit Arbeiterherkunft wird herausgebildet. Genutzt

Αξιοποιείται η θετική πείρα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, όπου τα καθήκοντα περιφρούρησης των επαναστατικών κατακτήσεων δεν εκτελούνταν μόνο από τα μόνιμα ειδικά Σώματα, αλλά και από επιτροπές εργατών.

Το επαναστατικό Εργατικό Σύνταγμα και η ανάλογη νομοθεσία συγκροτούν το νέο Δίκαιο που αντιστοιχεί στις νέες οικονομικές σχέσεις.

Η εργατική εξουσία αξιοποιεί όλα τα νέα τεχνικά μέσα, ώστε να πετυχαίνει όχι μόνο την αποτελεσματικότητα στην άμυνα απέναντι στο διεθνή ιμπεριαλισμό, αλλά και τη συνεχή άνοδο της παραγωγικότητας, τη μείωση του εργασιμου χρόνου, ειδικότερα την αύξηση της ικανότητας στην οργάνωση και στον έλεγχο της παραγωγής, την κατάργηση περιττών διοικητικών εργασιών.

Η σχέση του ΚΚΕ με την εργατική εξουσία

Το ΚΚΕ, ως ιδεολογική - πολιτική οργανωμένη πρωτοπορία της εργατικής τάξης, αποτελεί την καθοδηγήτρια δύναμη της επαναστατικής εργατικής εξουσίας, της δικτατορίας του προλεταριάτου. Δικαιώνει τον επαναστατικό καθοδηγητικό ρόλο του εφόσον έμπρακτα εκφράζει τα γενικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής οικοδόμησης. Η εργατική τάξη, ακόμα και επαναστατημένη, δεν έχει ακόμα ενιαία κομμουνιστική συνείδηση, κομμουνιστική στάση απέναντι στην άμεσα κοινωνική εργασία, στην κοινωνική ιδιοκτησία, δεν έχει ξεπεράσει τη διαφοροποίηση ανάμεσα στα τμήματά της, όπως αυτά αναπτύσσονται στον καπιταλισμό. Τα μέλη και στελέχη του ΚΚΕ και της Νεολαίας του μετέχουν σε όλες τις μορφές οργάνωσης της κοινωνίας και ασκούν το ρόλο τους ως ιδεολογικοί - πολιτικοί καθοδηγητές, με αυτοθυσία, ανιδιοτέλεια, δεν έχουν απολύτως κανένα οικονομικό ή άλλης φύσης προνόμιο.

Τα μέλη της Νεολαίας του ΚΚΕ, της ΚΝΕ, δρουν ανάλογα στους χώρους της μαθητικής - σπουδάζουσας νεολαίας και υπό την καθοδήγηση των κομματικών οργάνων και δυνάμεων, π.χ., στην εκπαίδευση, στον εργατικό στρατό, στις ομάδες περιφρούρησης της επανάστασης κ.λπ.

Ο ρόλος των μελών και στελεχών του ΚΚΕ συνεχώς κρίνεται -επιβεβαιώνεται ή ακυρώνεται- στην πράξη. Προϋποθέτει την εκ μέρους τους

wird die positive Erfahrung des sozialistischen Aufbaus, wonach die Aufgaben des Schutzes der revolutionären Errungenschaften nicht nur von den festen Facheinheiten, sondern auch von Arbeiterkomitees übernommen werden.

Die revolutionäre Arbeiterverfassung und die entsprechende Gesetzgebung bilden das neue Recht, das den neuen ökonomischen Verhältnissen Rechnung trägt.

Die Arbeitermacht nutzt alle technischen Mittel, damit sie nicht nur effektiv die Verteidigung gegen den internationalen Imperialismus erzielen, sondern auch die ständige Steigerung der Produktivität, die Verringerung der Arbeitszeit, die Verbesserung der Fähigkeit der Organisation und der Kontrolle der Produktion und die Abschaffung unnötiger administrativer Arbeiten erreichen kann.

Das Verhältnis der ΚΚΕ zur Arbeitermacht

Die ΚΚΕ, als die ideologisch-politisch organisierte Vorhut der Arbeiterklasse, ist die leitende Kraft der revolutionären Arbeitermacht, der Diktatur des Proletariats. Sie wird ihrer revolutionären Leitungsrolle gerecht, wenn sie in der Praxis die allgemeinen Interessen der Arbeiterklasse und die Gesetzmäßigkeiten des sozialistischen-kommunistischen Aufbaus vertritt. Die Arbeiterklasse, auch als revolutionäre Klasse, hat noch kein einheitliches kommunistisches Bewusstsein, keine kommunistische Haltung gegenüber der unmittelbaren gesellschaftlichen Arbeit und dem gesellschaftlichen Eigentum; sie hat die Differenzierung zwischen ihren Teilen, so wie sie im Kapitalismus entstanden ist, noch nicht überwunden. Die Mitglieder und die Kader der ΚΚΕ und ihrer Jugendorganisation beteiligen sich an allen Formen der Organisation der Gesellschaft und üben ihre ideologisch-politische Leitungsrolle mit Selbstaufopferung aus, ohne jeglichen finanziellen oder anderweitigen Vorteil.

Die Mitglieder der Jugendorganisation der ΚΚΕ, der ΚΝΕ, wirken entsprechend in den Bildungseinrichtungen unter der Leitung der Parteiorgane und -mitglieder, beispielsweise im Bereich der Bildung, der Arbeiterarmee, in den Komitees zum Schutz der Revolution usw.

Die Rolle der Mitglieder und Kader der ΚΚΕ wird ständig in der Praxis beurteilt, sie wird bewährt oder aufgehoben. Deswegen benötigen sie ein

κατάκτηση ενός υψηλού επιπέδου θεωρητικών, επιστημονικών, τεχνικών γνώσεων, προκειμένου να συμβάλλουν στην ιδεολογική και πολιτική ωρίμανση της εργατικής τάξης στο νέο ρόλο της ως ηγέτιδας δύναμης της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής οικοδόμησης.

Το ΚΚΕ είναι η πολιτική δύναμη που εισάγει σε όλα τα όργανα της εργατικής εξουσίας την ικανότητα της επιστημονικής πρόβλεψης, της σχεδιασμένης δράσης, το πολιτικό σχέδιο για τη διαμόρφωση της σοσιαλιστικής οικονομικής βάσης, των νέων σοσιαλιστικών σχέσεων παραγωγής - κατανομής, όλων των νέων σοσιαλιστικών - κομμουνιστικών σχέσεων που διατρέχουν όλα τα πεδία οργάνωσης της κοινωνίας, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, τις σχέσεις των δύο φύλων, την εξάλειψη της μακροχρόνιας επιρροής μεταφυσικών δογμάτων κ.λπ.

Το Κόμμα μέσω των μελών του σε κάθε χώρο - και αντίστοιχα η ΚΝΕ στο χώρο μαθητείας- εκφράζει τη γνώμη του για οποιοδήποτε θέμα (π.χ. υποψηφιότητες σε όργανα, για το σχεδιασμό, τον απολογισμό κ.λπ.).

Η αναγνώριση και πραγμάτωση του καθοδηγητικού ρόλου του Κόμματος είναι αποτέλεσμα της επαναστατικής ιδεολογικής, πολιτικής και οργανωτικής συγκρότησής του, η οποία συνεχώς κρίνεται μέσα στη ζωή. Συνεχώς δοκιμάζεται η διαλεκτική σχέση μεταξύ επαναστατικής θεωρίας και επαναστατικής πράξης, σχέση που συνεπάγεται:

Κόμμα ουσιαστικά προσηλωμένο στην επαναστατική κομμουνιστική ιδεολογία, στο μαρξισμό - λενινισμό, από την οποία αντλεί την ικανότητα ερμηνείας των νέων φαινομένων και καθοδήγησης της ταξικής πάλης, με γνώμονα την αναγκαιότητα ανάπτυξης και εδραίωσης του νέου τρόπου παραγωγής, στερώσης του σοσιαλισμού ως κατώτερης βαθμίδας του κομμουνισμού, καθοριστικής νίκης της κοινωνικής ιδιοκτησίας απέναντι σε κάθε μορφή ατομικής ιδιοκτησίας και οριστικής νίκης του κομμουνισμού.

Κόμμα με εργατική σύνθεση σε όλη την κλίμακά του, σε μέλη και στελέχη. Ιδιαίτερα σε συνθήκες σχετικής σταθεροποίησης της επαναστατικής εξουσίας, η διεύρυνση των δυνάμεων του Κόμματος, η ηλικιακή του ανανέωση δεν πρέπει

hohes Niveau an theoretischen, wissenschaftlichen und technischen Kenntnissen, um beim ideologischen und politischen Heranreifen der Arbeiterklasse in ihrer neuen Rolle als führende Kraft des sozialistisch-kommunistischen Aufbaus beizutragen.

Die KKE ist die politische Kraft, die in alle Organe der Arbeitermacht die Fähigkeit einführt, wissenschaftliche Prognosen aufzustellen und planmäßig zu handeln. Sie trägt weiterhin hinein das politische Konzept für die Entwicklung der sozialistischen ökonomischen Basis, der neuen sozialistischen Verhältnisse in Produktion und Verteilung, aller neuen sozialistischen-kommunistischen Verhältnisse, die alle Bereiche der Organisation der Gesellschaft, die Bildung, die Kultur, die Beziehungen zwischen den beiden Geschlechtern, die Abschaffung des langjährigen Einflusses metaphysischer Dogmen usw. durchdringen.

Die Partei äußert durch ihre Mitglieder in jedem Bereich – die KNE entsprechend im Bereich der Lehrausbildung – ihre Meinung zu jedem Thema (z.B. Kandidaturen für die Organe, Fragen der Planung und der Rechenschaftslegung usw.)

Die Anerkennung und Verwirklichung der leitenden Rolle der Partei ist das Ergebnis ihres revolutionären ideologischen, politischen und organisatorischen Gefüges, das ständig im Leben unter Bewährung steht. Das dialektische Verhältnis zwischen revolutionärer Theorie und revolutionärer Praxis wird ständig geprüft. Dieses Verhältnis bedeutet:

Partei mit einem grundsätzlichen Bekenntnis zu der revolutionären kommunistischen Ideologie, dem Marxismus-Leninismus, aus der sie die Fähigkeit entwickelt, neue Phänomene zu erklären und den Klassenkampf zu leiten. Maßstab dabei ist die Notwendigkeit der Entwicklung und der Verankerung der neuen Produktionsweise, der Festigung des Sozialismus als untere Stufe des Kommunismus, des entscheidenden Sieges des gesellschaftlichen Eigentums über jegliche Form von Privateigentum und des endgültigen Sieges des Kommunismus.

Zusammensetzung aller Ebenen der Partei aus Arbeiterinnen und Arbeitern. Besonders unter Bedingungen relativer Stabilisierung der revolutionären Macht dürfen der Ausbau der organisierten Kräfte und die Erneuerung der

να ανατρέπουν το πλειοψηφικό μερίδιο των εργατών και εργατριών των παραγωγικών τμημάτων της βιομηχανίας.

Η εργατική σύνθεση του Κόμματος συνδυάζεται με τη συλλογική ευθύνη, ώστε όλα τα μέλη του να έχουν υψηλό μαρξιστικό μορφωτικό επίπεδο, ικανότητα να προστατεύουν το Κόμμα και ιδιαίτερα τα ανώτερα όργανά του από τη δειξήσδυση αστικών ιδεολογημάτων, αναθεωρητικών τάσεων και οπορτουμιστικών επιλογών.

Κόμμα ικανό να παράγει - διαπαιδαγωγεί κομμουνιστές επιστήμονες, επομένως να πρωτοπορεί στην ανάπτυξη της έρευνας, στην απόκτηση νέας γνώσης, αλλά και στην εκτεταμένη αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της προς όφελος της ανεπίστρεπτης νίκης του κομμουνισμού. Καθοδηγητικά όργανα ικανά να εξασφαλίζουν την ενότητα ταξικότητας και επιστημονικότητας, προϋπόθεση για να ασκεί το Κόμμα τον επαναστατικό καθοδηγητικό του ρόλο.

Κόμμα ικανό να διευρύνει και να ανανεώνει τους επαναστατικούς δεσμούς του με την εργατική τάξη, τη δημιουργό του κοινωνικού πλούτου, σε νέες συνθήκες, σε νέες καμπές της ταξικής πάλης, σε κάθε μεταβολή -θετική ή αρνητική- του συσχετισμού δυνάμεων στο εσωτερικό και διεθνώς, με αταλάντευτο προσανατολισμό στην οριστική εξάλειψη της ατομικής και της συνεταιριστικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής. Με την πρωτοπόρα στάση των μελών και των στελεχών του έμπρακτα συμβάλλει στην ανάπτυξη κομμουνιστικής στάσης στην εργασία.

Το ΚΚΕ έρχεται από πολύ μακριά και πάει πολύ μακριά, γιατί «η υπόθεση του προλεταριάτου, ο κομμουνισμός, είναι η πιο καθολικά ανθρώπινη, η βαθύτερη, η πιο πλατιά».

11 - 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013

ΤΟ 19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΚΕ

Altersstruktur der Partei durch jüngere Mitglieder den mehrheitlichen Anteil der Arbeiter aus den produktiven Industriezweigen nicht verändern.

Die Zusammensetzung der Partei aus Arbeiterinnen und Arbeitern verbindet sich mit der kollektiven Verantwortung, dass alle Mitglieder ein hohes marxistisches Bildungsniveau besitzen, die Fähigkeit, die Partei, und insbesondere die höheren Organe, vor dem Eindringen von bürgerlichen ideologischen Konstrukten, reformistischen Tendenzen und opportunistischen Optionen zu schützen.

Eine Partei, die fähig ist, kommunistische Wissenschaftler hervorzubringen und zu erziehen, d.h. Vorreiterin bei der Entwicklung der Forschung, der Aneignung von neuem Wissen zu sein, aber auch bei der weiteren Anwendung ihrer Ergebnisse zu Gunsten des unumkehrbaren Sieges des Kommunismus. Leitungsorgane, die fähig sind, die Einheit der Klassenfrage und Wissenschaftlichkeit zu gewährleisten, als Voraussetzung, damit die Partei ihre revolutionäre Leitungsrolle ausüben kann.

Eine Partei, die fähig ist, ihre revolutionären Bindungen zur Arbeiterklasse, der Schöpferin des gesellschaftlichen Reichtums auszubauen und zu erneuern, und zwar unter neuen Bedingungen, unter neuen Wendungen des Klassenkampfes, bei jeder – positiven oder negativen – Veränderung des Kräfteverhältnisses im Inland oder international, unbeirrbar orientiert auf die endgültige Beseitigung des Privat- und des genossenschaftlichen Eigentums an den Produktionsmitteln. Mit der Vorreiterhaltung ihrer Mitglieder und Kader trägt sie in der Praxis zur Entwicklung einer kommunistischen Haltung gegenüber der Arbeit bei.

Die KKE hat einen langen Weg hinter sich und einen langen Weg vor sich, weil „die Sache des Proletariats, der Kommunismus, die allseitig humanste, tiefste und weiteste Sache ist“.

11. – 14. April 2013

19. PARRTEITAG DER KKE